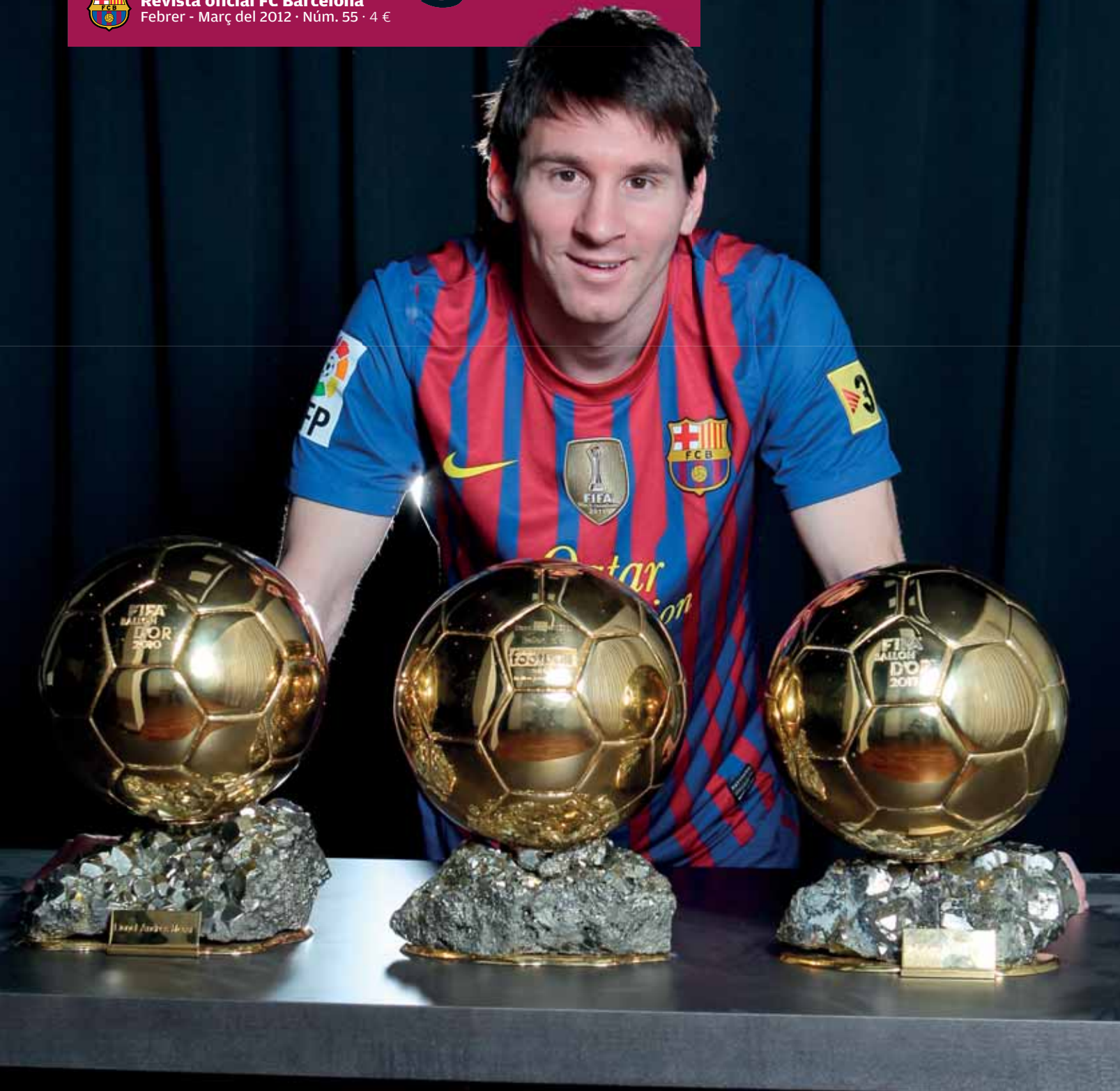

BARÇA

Revista oficial FC Barcelona
Febrer - Març del 2012 · Núm. 55 · 4 €

‘Hat-trick’ d’or

Leo Messi ens obre la vitrina
de títols de casa seva

Aprèn.

El desig d'aprendre és una característica que comparteixen tots els éssers humans. Pensant en això la Fundació Qatar va decidir crear Education City, un centre de renom internacional en lideratge educatiu. Des d'aleshores, Education City s'ha guanyat el reconeixement general. Formada per diverses universitats de prestigi, centres de recerca i societats internacionals pioneres en el seus camps, un dels seus objectius principals és garantir que les generacions presents i futures de Qatar estiguin preparades per generar líders en tot un ventall de professions. De les classes de preescolar als programes de postgrau, i de les iniciatives locals a les col·laboracions de caràcter global, la Fundació Qatar treballa per establir uns nivells educatius més elevats per als ciutadans de Qatar, els països veïns i el món sencer. I ho fem oferint el nostre suport a un entorn únic on l'educació, la cooperació i l'enginy humà inspiren les persones perquè aprenguin a alliberar el seu potencial.

Alliberant potencial humà.

Petjada per sempre

En els darrers mesos, els principals reconeixements del món de l'esport han viatjat amb destí a Barcelona. Els més recents han estat la Pilota d'Or concedida per la FIFA a Leo Messi, la tercera del seu palmarès, en una cerimònia on també es va guardonar Josep Guardiola com a millor tècnic, i fins a cinc blaugranes van entrar a formar part del millor onze mundial. I més recentment, el president Sandro Rosell recollia a Londres el Laureus al millor equip del 2011, en la gala que es coneix com els Oscars de l'esport.

Tots aquests guardons són fruit d'uns èxits esportius extraordinaris: la tercera Lliga consecutiva, la Lliga de Campions conquerida a Wembley, les dues Supercopes i la coronació amb el Mundial de Clubs del Japó. Ara bé, bona part d'aquests guardons van més enllà del triomf esportiu, ja que reconeixen els mèrits d'una proposta futbolística innovadora, així com la importància de fer servir l'esport com a eina per transmetre valors a la societat. I és el reconeixement d'aquests intangibles el que permetrà que la petjada que deixi aquest equip sigui inesborrable en el temps, perquè els seus mèrits superen a bastament els límits del terreny de joc. També la seva responsabilitat ultrapassa l'àmbit esportiu, ja que milions de nens i joves de tot el món tenen els nostres cracs com a referència i exemples de comportament.

Leo Messi, protagonista destacat d'aquest número de la REVISTA BARÇA, ha arribat a

convertir-se en el millor jugador del món, gràcies a unes condicions innates, a una formació molt específica i a una adaptació progressiva a un model futbolístic que li permet desenvolupar al màxim el seu talent. Però la seva imatge s'engrandeix encara més gràcies a la seva qualitat humana, que li ha permès ser escollit ambaixador de la infància de l'Unicef i col·laborar en multitud d'històries, algunes de conegudes, i altres de ben anònimes, en què la seva solidaritat ha

EL MÓN RECONeix ELS MÈRITS D'AQUEST EQUIP, MÉS ENLLÀ DELS TERRENYS DE JOC

aquest grup posa en pràctica a diari uns valors que ja defineixen el Barça com a institució arreu del món. Som el respecte que transmet el Pep, l'esperit de superació que encarnen l'Abidal i el Tito Vilanova, som la constància del Víctor Valdés, el compromís del Carles Puyol, la humilitat del Leo, el sacrifici del Busquets, el seny del Xavi, la rauxa de l'Alves i el Piqué, el *fair play* de l'Iniesta o les llàgrimes de solidaritat del Seydou Keita davant la guerra civil que arrasa Mali.

mogut muntanyes.

El tarannà humà d'aquest equip és tant o més gran que la seva qualitat futbolística. Liderats pel Pep Guardiola, que a cada entrenament, cada partit i cada roda de premsa prestigia un xic més l'ofici d'entrenador,

FEBRER - MARÇ DEL 2012

EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona

Av. d'Aristides Maillol, s/n 08028 Barcelona T 902 18 99 00 F 93 411 22 10 revista@fcbarcelona.cat

DIRECTOR DE COMUNICACIÓ Xavi Martín

DIRECTORA EDITORIAL I DE CONTINGUTS Ketty Calatayud

DIRECTOR Toni Ruiz **SUBDIRECTOR** David Saura **REDACTORS** Roger Bogunyà, Carles Cascante, Xavier Catalán, Jordi Clos, Vanessa Forns, Sergi Nogueras, José M. Lázaro, Francesc Orenes, Marc Parramon, Anna Segura i Manel Tomàs

REVISIÓ LINGÜÍSTICA Lourdes Julià i Amèlia Casas **ASSESSORAMENT HISTÒRIC** Carles Santacana

ART I DISSENY Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Anna Prats i Àlex Boix **FOTO DE PORTADA** Miguel Ruiz (FCB)

FOTOGRAFIA Centre de Documentació i Estudis FCB, Miguel Ruiz (FCB), Àlex Caparrós (FCB), Germán Parga (FCB), Arxiu Seguí (FCB), Guardiola, Sáenz Guerrero, Manel Montilla (Mundo Deportivo), Kai Löffelbein, Família Cubells, Hannah Mckeand, Sport

COL-LABORACIONS ESPECIALS Policarpo Sánchez, Guillem Gómez, France Football, Sagar Fornies **PUBLICITAT** FC Barcelona

Departament Comercial i de Màrqueting F 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo **TIRATGE** 137.400 exemplars

DIPÒSIT LEGAL B-40053-02 **PAPER** Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

La publicació no es responsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes.
La redacció d'aquest número s'ha tancat el 6 de febrer del 2012.

Europe's
Best Airline

A STAR ALLIANCE MEMBER

EN EL CEL,
COM EN EL CAMP,
NOMÉS COMPTEN
ELS MILLORS.

FC BARCELONA
més que un club

TURKISH
AIRLINES

PREMIUM PARTNER OF FC BARCELONA

'HAT-TRICK' D'OR DE MESSI El col·leccionista de somnis	6 ■	
MUNDIAL DE CLUBS La reinvençió del futbol	16	
LAUREUS 2011 L'últim reconeixement mundial	20 ■	
FORMACIÓ DE BASE Esport i cultura, a la Masia	22	
BENVINGUTS AL CAMP NOU Nous abonaments a disposició dels socis	26	
ESPAI MEMORIAL El Camp Nou tindrà un columbari	28 ■	
ILIAS FIFA L'atletisme com a eina d'integració	32 ■	
JOSEP CUBELLS Un conserge amb ADN Barça	36	
PARLEM AMB... Albert Bosch	40 ■	
EL DIRECTIU Jordi Moix	50	
L'EX... Iván Iglesias, el cinquè dit de la maneta	54	
QUINA NIT! Cant i reivindicació blaugrana	56 ■	
L'ENIGMA Francesc Calvet, el futbolista pagès	58 ■	
EN RECORD DE... Juan Carlos Pérez	62	

tota la informació del Barça a www.fcbarcelona.cat

PARTNERS PRINCIPALS

PARTNERS PREMIUM

PARTNERS OFICIALS

PATROCINADORS PRINCIPALS DE SECCIONS

PATROCINADORS OFICIALS DE SECCIONS

Continuarà...

Aquestes són les tres primeres. El món del futbol és unànime: Leo Messi es convertirà en el jugador amb més Pilotes d'Or al seu palmarès, superant jugadors com Cruyff, Platini i Van Basten. Repassem-ne la trajectòria, a casa del jugador, i la vinculació d'aquest prestigiós guardó al FC Barcelona.

Leo Messi contempla la vitrina de casa seva on guarda els trofeus més importants, les rèpliques de les Champions, Lligues, Supercopes i els premis individuals, com les tres Pilotes d'Or.

El col·leccionista de somnis

Leo Messi ha guanyat tres Pilotes d'Or consecutives als seus 24 anys i ja està a l'altura dels més grans futbolistes de la història, però la curiositat del món és saber fins a on arribarà la seva llegenda. La resposta està en l'autoexigència, en la seva ambició per superar-se dia a dia

T Ketty Calatayud F Miguel Ruiz - FCB

Quantes Pilotes d'Or guanyarà Leo Messi? On són els seus límits? Serà el millor jugador de la història del futbol? Quants trofeus conquerirà amb el Barça? Arribarà a guanyar el Mundial amb l'Argentina?

En un món tan competitiu com el del futbol, on el passat és efímer i el present es consumeix a l'instant, tan ràpid que no dóna temps a assaborir els èxits, tothom sembla sentir més curiositat a pronosticar el futur del crac argentí del Barça i aventurar com recordaran Leo Messi les futures generacions. El que ha guanyat és inversemblant, però ja ho ha guanyat i és història. El que desperta la veritable curiositat del món és saber fins on arribarà la llegenda.

Messi ha fet de l'excepcionalitat una normalitat, i això, si un hi pensa, espanta. Només té 24 anys, ho ha guanyat tot amb el club de la seva vida, acaba de conquerir la seva tercera Pilota d'Or consecutiva igualant Michel Platini, que també ho va fer tres anys seguits (1983, 84 i 85); i ja és membre del club dels tres d'or que formen amb Johan Cruyff i Marco van Basten. Ningú dubta que Leo Messi ja està a l'altura dels més grans (Di Stéfano, Pelé, Cruyff i Maradona), el gran dubte és quan serà considerat pel món sencer com el primer de la llista dels millors de la història. El temps juga a favor seu, i només ell té totes les respostes, encara que, ara per ara, no les conegui. Només està a la mà de Leo Messi batre tots els rècords possibles i ser el més gran de tots els temps. El secret està en l'autoexigència, en l'ambició per superar-se dia a dia, tot i que cada dia el repté és més difícil.

El seu pare, Jorge Messi, reconeix que fins que no passin uns quants anys el seu fill no serà veritablement conscient del seu estatus. La manera de ser del Leo el protegeix de la realitat que l'envolta i que té el perill d'ennuegar-lo. "El que més li agrada en el món a Lionel és jugar a futbol", explica el progenitor de Leo. Mentre això sigui així, el noi sembla immunitzat contra els cants de sirena de l'èxit sense mesura ni control. "Mai em paro a pensar en el que he guanyat, gaudeixo del que estic vivint i veient que el meu país se sent orgullós. Quan acabi la meva

carrera ja tindrè temps per pensar què vaig fer, de moment deixo que sigui la gent la que parli, a mi no m'obsessiona. Només vull que quan em retiri la gent recordi com jugava", va dir Messi la nit del 9 de gener, minuts després d'haver recollit la seva tercera Pilota d'Or a mans de Ronaldo, en presència del president de la UEFA, Michel Platini, que sap que en algun moment o altre serà destronat per aquest menut argentí, tímid i introvertit, a qui li costa expressar el que sent de viva veu però que és capaç de recitar poesia amb la pilota als peus.

Messi, però, va deixar aquella nit tothom bocabadat amb un discurs curt i senzill, però ple de sentiment. Primer va tenir un

POCS JUGADORS PODEN PRESUMIR DE TENIR A CASA UNA VITRINA COM LA SEVA

gest d'humilitat recordant que sense els seus companys del Barça i de la selecció argentina no seria el que és. Però va ser la dedicatòria a Xavi Hernández, tercer classificat en la votació, el que va commoure tots el que el van escoltar. Amb unes poques paraules, el crac blaugrana va saber transmetre al seu company tot el reconeixement que el món del futbol li ha faltat concretar amb una Pilota d'Or com la seva. "Vull compartir especialment aquest premi amb el meu company i amic Xavi. És la quarta vegada que estem junts en aquesta gala. També te'l mereixes. Per a mi és un plaer estar al teu costat al camp i en aquesta gala". Va ser la millor assistència que Xavi ha rebut a la seva vida, precisament ell, que és especialista a donar-les al camp. Pel migcampista català, les paraules del seu company el van omplir d'orgull com si s'hagués emportat el premi. "Aquest

Leo Messi posa per a la REVISTA BARÇA amb les tres Pilotes d'Or que ha conquerit de manera consecutiva i que l'acrediten com el millor jugador del món.

detall és tan important com guanyar la Pilota d'Or", va confessar Xavi amb l'emoció reflectida als ulls.

A Messi ara li importen més coses que ser recordat com un col·leccionista de premis, o ser comparat amb els mites del futbol. Viu en el seu món particular, la pilota forma part de la seva vida com si fos un apèndix més del seu cos. Però la seva humanitat, el seu tarannà senzill, el

seu comportament esportiu dins i fora del camp, és un exemple per a milions de nens, i ell és conscient que això comporta una responsabilitat afegida. "Estar a l'altura de Cruyff, Platini i Van Basten és un orgull, però la meva intenció no és ser el millor de la història, em preocupa més ser un bon exemple per als més joves", ha dit. Messi, especialment, té una debilitat pels més petits i tant la seva Fundació com la seva

imatge han contribuït a fer feliços els nens que més ho necessiten, com els nens de la Fundació X Fràgil o Soufian Bouyinzà, "el nen que volia volar".

Un museu molt particular

Messi es va emportar la Pilota d'Or 2011 a casa i la va guardar juntament amb els trofeus que té impecablement col·locats en una gran vitrina. És el seu museu particular, íntim, només per als

CINC DEL BARÇA EN EL FIFPRO

Si hi va haver un club triomfador a la gala de la FIFA, aquest no va ser cap altre que el FC Barcelona. A més de la Pilota d'Or de Messi, el tercer lloc per a Xavi en la classificació de millor futbolista de l'any, i el triomf de Guardiola en la de millor tècnic, uns altres cinc jugadors del Barça van integrar l'onze ideal de l'any 2011 que voten els 50.000 afiliats al sindicat de futbolistes FIFPro. Messi, Xavi, Alves, Piqué i Iniesta van formar part d'aquesta alineació que es completa amb Casillas, Sergio Ramos, Xabi Alonso, Cristiano Ronaldo (Real Madrid), Rooney i Vidic (Manchester United). Els altres jugadors del Barça que estaven nominats eren Víctor Valdés, Carles Puyol, Sergio Busquets, Cesc Fàbregas i David Villa.

seus ulls i els escollits que creuen la porta de casa seva a Castelldefels. Uns dies després va complir amb una tradició ineludible i va treure les tres Pilotes d'Or per posar per a l'objectiu del fotògraf de *France Football*, la revista que va crear el prestigiós premi el 1956 i que des del 2009 ha passat a compartir amb la FIFA després de la fusió amb el trofeu FIFA World Player per convertir-se en el FIFA Ballon d'Or. Per novena vegada a la història, la imatge d'un jugador del FC Barcelona ha estat la portada de la prestigiosa revista francesa especialitzada i

**A MESSI EL
PREOCUPA MÉS
SER UN BON
EXEMPLE PER
ALS NENS A SER
EL MILLOR**

així el club blaugrana s'ha convertit en el que més Pilotes d'Or suma, per davant de Juventus i Milan, tots dos amb vuit.

Els trofeus daurats van tornar a sortir de la vitrina on Messi guarda els grans trofeus per posar per a l'objectiu de Miguel Ruiz, el fotògraf oficial del Club. És el seu regal per a tots els socis, una portada per a la REVISTA BARÇA que passarà a la història. El mateix Leo les va treure una a una amb tota delicadesa. Les pilotes pesen un munt i és impossible aguantar-les totes tres de cop. L'argentí és un supercrac, però no Superman.

Crida l'atenció que a la primera pilota li falta la placa on està escrit el seu nom. És la del 2009, "l'última que va entregar France Football", explica Leo, "i quan el trofeu era propietat exclusiva de la revista francesa no portaven placa". La comparació és possible perquè va guanyar també la del 2010, la primera sota la tutela de la FIFA, i també la del 2011, que ja fa un mes que és a la vitrina.

Messi, vestit del Barça, acarona les pilotes, se les mira i els seus ulls brillen. Només ell sap el que passa pel seu cap en aquell

moment. No fa falta que ho expressi amb paraules. Hi ha qui diu que Messi no comunica, però sí que ho fa, només cal observar-lo. Parla amb la mirada, amb els gestos, amb el somriure..., i parla al

**VA DEIXAR
TOTHOM
BOCABADAT
AMB LA SEVA
DEDICATÒRIA
A XAVI**

camp millor que cap altre futbolista. La seva família i els seus companys són qui millor entenen el seu llenguatge particular.

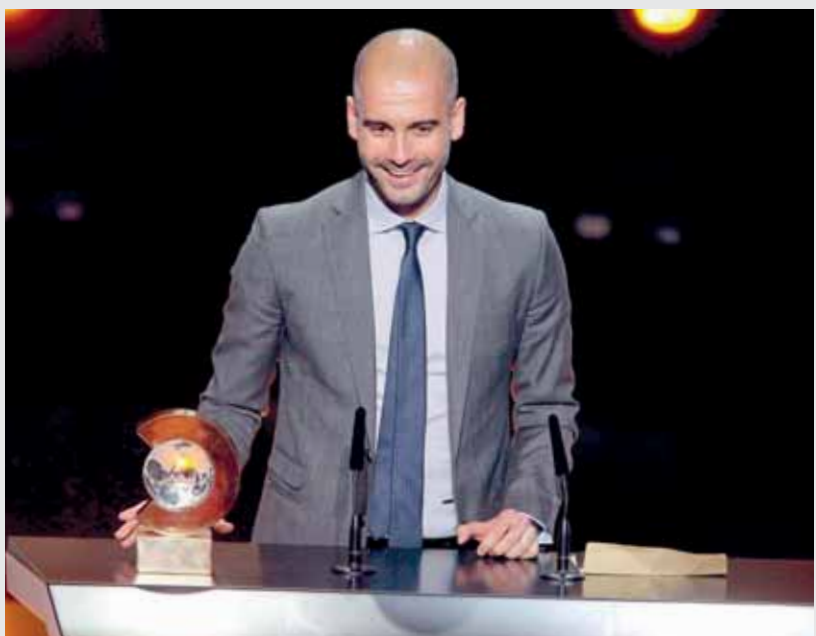
Acaba la sessió de fotos amb les pilotes i es torna a posar la samarreta i els texans. Guarda de nou les pilotes a la vitrina i es mira els trofeus amb una barreja d'incredulitat i d'orgull. Allà estan les rèpliques de les Champions, de les Lligues, la Bota d'Or que va guanyar el 2009, les Supercopes... Cada trofeu té la seva història, cada trofeu ha fet més gran el Barça i ha alimentat el seu mite. Pocs futbolistes poden presumir de tenir una vitrina com la seva. Potser el dia que tingui la rèplica de la Copa del Món haurà fet realitat tots els seus somnis. Mentrestant, Messi continua somniant..., i el Barça amb ell.

Ronaldo va ser l'encarregat de lliurar la Pilota d'Or del 2011 a Leo Messi, en presència de Michel Platini i Joseph Blatter.

GUARDIOLA DEDICA A TITO VILANOVA EL PREMI AL MILLOR TÈCNIC

Josep Guardiola va ser l'altre gran protagonista blaugrana a la gala de la Pilota d'Or celebrada a Zuric. Va ser escollit el millor entrenador del 2011 amb una quantitat de vots aclaparadora (41,92%), molt per sobre dels seus rivals, el tècnic del Manchester United, Sir Alex Ferguson (15,61%), i el del Real Madrid, José Mourinho (12,43%). L'entrenador va liderar des de la banqueta una de les millors collites de la història del Club l'any passat, amb les conquestes de la Champions League, la Lliga, la Supercopa d'Europa, la Supercopa d'Espanya i el Mundial de Clubs. Guardiola va ser generós a l'hora de compartir el seu premi. Primer es va referir als seus competidors directes, Mourinho i Ferguson, que es va emportar el premi presidencial pels seus 25 anys de professió. "És un honor ser company teu", li va reconèixer Guardiola. Però les paraules que li van sortir directament del cor van ser dirigides en català a Tito Vilanova. "Vull dedicar aquest premi al meu amic, al meu company, al meu assistent..., tot. Ara no ve gaire amb nosaltres, però sempre està amb nosaltres. Això, noi, va per tu". Tito, a casa, de ben segur que es va emocionar en sentir-les.

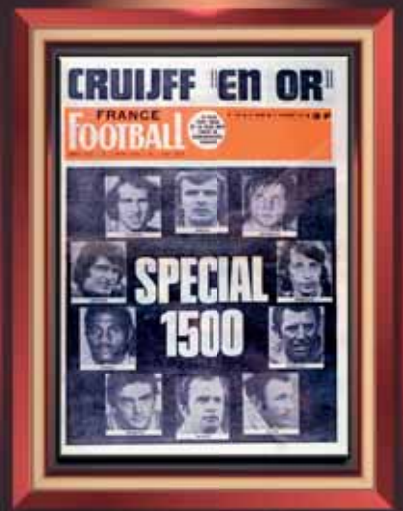

1960

1973

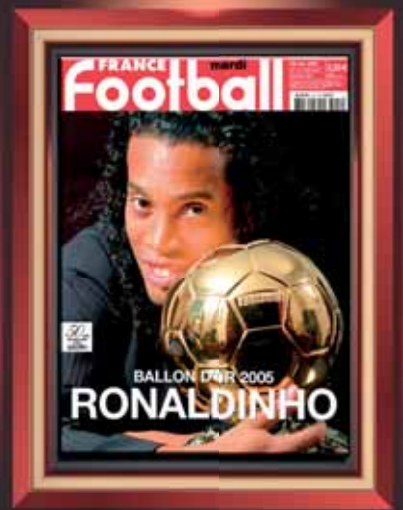
1974

1994

1999

2005

2009

2010

2011

Amb la benedicció dels Déus

Suárez, Cruyff, Stòitxkov, Rivaldo i Ronaldinho, els altres Pilota d'Or culers, avalen la supremacia de Messi, el situen a l'altura dels més grans i li auguren més guardons

T Jordi Clos F Arxiu FCB

Des del 2009, quan va guanyar la seva primera Pilota d'Or, Leo Messi figura en un espai fins aleshores reservat a cinc dels més grans futbolistes de la història del Barça. S'unia a Luis Suárez, Johan Cruyff, Hristo Stòitxkov, Rivaldo i Ronaldinho, els jugadors que han aixecat de blaugrana el trofeu organitzat per la revista *France Football* i, des de fa dos anys, també per la FIFA. El club català és l'equip amb més Pilotes d'Or de tots els temps. En suma nou, comptant les tres de consecutives de Messi i dues de Cruyff (la tercera la va celebrar amb l'Ajax), i supera en una les vuit que acumulen la Juventus de Torí i l'Inter de Milà.

El principal responsable de l'auge barcelonista en aquest àmbit és Messi, amb els guardons del 2009, 2010 i 2011. Només el francès Michel Platini en va guanyar tres de seguides i mai ningú ha aconseguit la quarta. L'argentí, als seus 24 anys, està en bona disposició de batre tots els registres. Els Déus del barcelonisme el beneeixen i li vaticinen un futur (encara més) esplendorós.

Luis Suárez va ser el primer i fins al moment únic futbolista espanyol premiat amb la Pilota d'Or. La va assolir el 1960, després de liderar juntament amb Kubala el poderós Barça d'Helenio Herrera. Segons ell, "llavors era un trofeu bonic, important, però no havia adquirit la dimensió mundial que té ara". "Me'l va entregar el director de *France Football* abans del primer partit de Lliga i aquí es va acabar tot", comenta amb certa resignació. Mig segle més tard, continua el domini culer. Suárez, el precursor, parla així de l'actual millor jugador del món: "És un futbolista fora de la norma i, com a tal, aconseguirà guanyar moltes Pilotes d'Or. Cal tenir en compte que encara no ha arribat a la plenitud, que al meu entendre s'aconsegueix als 26 o 27 anys. Messi és un jugador excepcional i, a part, em fa la sensació que és un noi excel·lent, que també és molt important". I continua: "El que

més em sorprèn és que fa unes coses meravelloses i difícils a una velocitat supersònica, té una tècnica fora del normal. Hi ha hagut jugadors amb una gran habilitat, però crec que Messi és superior. Davant d'ell, només podem treure'ns el barret i gaudir".

A la taula amb els millors de la història

Una altra veu autoritzada és Johan Cruyff. Triple Pilota d'Or (1971, 1973 i 1974), és considerat com un dels mites del futbol pel seu paper a l'Ajax, al Barça (1973-78) i a la selecció holandesa. En unes declaracions recents al diari *Olé*, col·locava Leo Messi a l'altura dels més grans per tres raons: "Està assegut a la taula dels millors de la història perquè ha guanyat títols importantíssims, perquè té tres Pilotes d'Or i serà el que més en tindrà de tots i perquè, sent un jugador com el que és, encara pot ser molt més". El Profeta del Gol no visualitza ningú que li pugui fer ombra a curt termini: "Messi és, de lluny, el millor jugador del món. Probablement en guanyarà cinc, sis o set. És incomparable, juga en una altra Lliga".

Dues dècades més tard de la seva coronació, Cruyff dirigiria des de la banqueta el tercer blaugrana daurat per *France Football*: Hristo Stòitxkov. Davanter veloç i de caràcter indomable, mai oblidarà aquell 1994 de la quarta Lliga del Dream Team. "Vaig aconseguir la Pilota d'Or i la Bota d'Or del

Luis SUÁREZ

“Messi és un jugador excepcional i, a part, em fa la sensació que és un noi excel·lent”

Johan CRUYFF

“Probablement en guanyarà sis o set. És incomparable, juga en una altra Lliga”

Hristo STÒITXKOV

“ Si guanya el Mundial amb l'Argentina estarà per sobre de Pelé i Maradona ”

Mundial, va ser el meu millor any”. El búlgar opina que les fites obtingudes per Messi no seran gens senzilles d'emular i, al mateix temps, recalca la importància dels companys que l'envolten: “Serà molt difícil que, amb el pas de temps, sorgeixi un altre jugador que pugui aconseguir el que està fent ell, amb 24 anys, en un altre equip. Sobretot tenint en compte el nivell futbolístic del Barça”. Com els seus antecessors, Stòitxkov està convençut que el '10' ampliarà el seu palmarès personal i indica

AMB 24 ANYS, L'ARGENTÍ POT SER EL PRIMER AMB QUATRE PILOTES D'OR

quina és l'assignatura pendent: “L'únic que li falta és proclamar-se campió del món amb l'Argentina. Si això succeeix algun dia, estarà per sobre de Pelé i Maradona. No hi haurà discussió que Messi és el millor jugador de la història del futbol”.

El darrer Pilota d'Or del segle XX va ser Rivaldo, l'astre brasiler que sobresortia al Barça de la primera etapa de Van Gaal, vencedor de dues Lligues i una Copa. Decisiu com pocs, el seu rendiment en les cinc temporades de blaugrana va ser extraordinari. Ara és precisament la regularitat el que més el captiva de Messi: “Va estar tot l'any jugant a un gran nivell. Marca les diferències i ha demostrat un cop més que avui dia no hi ha cap altre jugador com ell”. També fa la seva particular travessa sobre la futura vitrina del de Rosario: “Durant l'últim Mundial vaig dir que Messi pot acabar guanyant quatre o cinc Pilotes d'Or si segueix rendint a aquest nivell. I tant de bo ho acabi aconseguint. Serà bo per a ell, que s'ho mereix, i per a tots nosaltres, que podrem seguir gaudint del seu joc”.

Rivaldo, encara en actiu, rememora el premi del 1999: “Va ser molt important per a mi

RIVALDO Vítor Borba

“ Marca les diferències i ha demostrat que no hi ha cap altre jugador com ell ”

aconseguir aquest reconeixement sent jugador del FC Barcelona. Més que important, va ser un gran privilegi i em considero molt afortunat d'haver pogut jugar durant uns anys per a aquest gran Club. El Barça també va ser part d'aquest èxit”. No són paraules buides. L'atacant esquerrà va voler compartir el premi amb el Club i, especialment amb l'equip, regalant una rèplica del trofeu a tots els seus companys i membres de l'*staff* del vestidor. Un gest molt especial amb què expressava el seu agraïment i reconeixement per a tots aquells que d'una manera o una altra havien contribuït al seu èxit.

Estimat Ronaldinho

El cinquè i últim Pilota d'Or del Barça abans de l'eclosió de Leo Messi va ser Ronaldinho. Precisament el seu mentor. El mag que amb el seu somriure va tornar la felicitat al Camp Nou. “Quan va venir a entrenar amb el primer equip, de molt jovenet, ja en la primera sessió em vaig adonar que era diferent, que amb el temps seria una gran estrella”, recorda el Gaúcho. Ell va ser condecorat el 2005, en el seu millor moment, just abans de la segona Lliga de l'era Rijkaard i de la Champions de París. Coneix el seu successor com ningú: “És ràpid, té talent, regat, una esquerra excepcional i una dreta també bona..., i a més marca 50 gols per temporada! Si segueix així pot ser el millor de la història del futbol!”. Indubtablement, si fos així, el brasiler seria feliç: “Li tinc un gran afecte perquè l'he vist créixer. M'hauria agradat jugar més temps amb ell. A vegades m'imagino el que hauríem pogut fer junts”. Ronaldinho, igual que Rivaldo, Stòitxkov, Cruyff i Suárez, ho té clar: el regnat de Leo Messi és incontestable i de llarg recorregut. Per perpetuar-lo, disposa de la complicitat dels profetes.

RONALDINHO de Assis

“ Li tinc un gran afecte perquè l'he vist créixer. M'hauria agradat jugar més temps amb ell ”

EL CLUB AMB MÉS PILOTES D'OR

	1	FC BARCELONA	9
	2	Juventus	8
	3	AC Milan	8
	4	Reial Madrid	6
	5	Bayern de Múnic	5
	3	Manchester United	4
	4	Inter de Milà	2
	5	Hamburg SV	2

A group of FC Barcelona players in their iconic blue and red striped home kit are celebrating on a football pitch at night. They are huddled together, with some players raising their arms in triumph. The scene is illuminated by bright stadium lights, creating a dramatic atmosphere. The players' jerseys feature the LFP logo on the sleeve and the Qatar Foundation logo on the front. The background shows a blurred crowd of spectators in the stands.

 movistar

Compartida, la vida és més.

**Res no ens pot aturar
si l'afició juga
amb nosaltres.**

**PARTNER OFICIAL
FCBARCELONA**

La reinvenció del futbol

La postmodernitat del futbol porta el nom del FC Barcelona. És un mèrit cultivat de manera insistent en els últims anys, però que va associar-se definitivament al Barça després de la final del Mundial de Clubs de Yokohama

T David Saura F Miguel Ruiz - FCB

Al Brasil trigaran molts anys a oblidar la final del Mundial de Clubs del 2011. Fins i tot més que a Catalunya, on els èxits del Barça es viuen amb certa quotidianitat. És cert que si les derrotes són especialment doloroses, com és el cas, en perdura el record. Els culers, quan ens recorden Sevilla, ho sabem prou bé. Però, en el cas d'aquesta final a Yokohama, el record dels brasilers té molt més a veure amb l'exhibició del rival que no pas amb les pròpies mancances o debilitats. Al Brasil, bressol del futbol creatiu i del talent al servei de la pilota, quan es miren al mirall els costa reconèixer-s'hi: hi surten reflectits els jugadors blaugrana. Del *jogo bonito* al Barça de la Masia.

Si busquem dades contundents per trobar un titular que resumeixi la transcen-

dència d'aquesta final, n'hi ha per triar i remenar: la màxima diferència en una final a partit únic del Mundial de Clubs o de la Copa Intercontinental (4-0); el 13è títol de 16 possibles del Barça, el tercer consecutiu

EL BARÇA VA SUBLIMAR EL SEU ESTIL DE JOC EN EL PARTIT CONTRA EL SANTOS

aquesta temporada; fins a nou jugadors formats al planter en l'onze inicial; o el primer equip que aconseguí dos títols del Mundial de Clubs amb aquest format. Són només cinc apunts que servien per fer algunes lectures, amb dades a la mà, del que va significar la final del Mundial de Clubs del 2011. Però més enllà de les xifres i dels títols, el que més

va transcendir del partit –fins i tot superant el resultat final– va ser la dimensió del joc, la sublimació d'una manera d'entendre el futbol i la capacitat per desenvolupar-lo. I tot això, sense menystenir la necessitat d'aixecar títols que, com recordava el president Sandro Rosell, permeten que "el palmarès del Barça comenci a estar d'acord amb la història del Club".

Un dibuix sense pissarra

L'onze de sortida de Pep Guardiola va suscitar aquells minuts d'incertesa previs fins que comença a rodar la pilota. Tothom veu una munió de grans jugadors, però sovint costa ubicar-los en un lloc fix de la pissarra. Les variables són gairebé infinites. Contra el Santos, el tècnic blaugrana va enviar la pissarra i el joc posicional al bagul del pas-

sat. Amb nombroses baixes a la davantera, el tècnic va optar per jugar sense davanters. Pur sentit comú. També se'n pot fer una altra lectura, com va resumir gràficament el tècnic del Santos, Muricy Ramalho, dibuixant una disposició tàctica imaginària de "3-7-0", que no figura en cap llibre de tàctica del futbol. Guardiola va fer de la necessitat virtut i va omplir el camp de migcampistes, o de falsos davanters, segons com es miri. El futbol líquid, com titulava en un article el periodista Martí Perarnau.

Tota aquesta explicació es pot resumir visualment amb el segon gol del Barça a la final. És una seqüència d'un minut i mig. I ningú millor que Xavi, el jugador que més cops ha defensat la samarreta blaugrana i l'estendard d'una manera d'entendre el futbol, per executar-lo. Ell va ser l'encarregat d'iniciar una jugada sublim, amb 33 tocs de

pilota i amb només una interrupció del rival. El '6' del Barça va definir amb intel·ligència i estil, primer buscant l'espai que no ocupava ningú, fent un control orientat i finalment trobant

EL BRASIL S'EMMIRALLA EN EL BARÇA PER RETORNAR ALS SEUS ORÍGENS

la porteria amb claredat. El partit encara no havia arribat al minut 25, però el marcador i, sobretot, la manera de fer reflectien una superioritat que, per a Xavi, tenia una explicació tàctica. "Vam jugar amb dos falsos puntes, Cesc i Leo, que venien a rebre al mig del camp. Els dos extrems intenten fixar els centrals per tenir superioritat. Amb superioritat, tenim sempre la possessió de la pilota, que és del que es tracta", explicava el protagonista l'endemà del partit de Yokohama.

El Barça com a model

Però el principal mèrit Xavi l'atribueix al tècnic Pep Guardiola i al seu equip de col·laboradors, amb una capacitat especial per preveure el que passarà al terreny de joc i per aportar solucions: "Nosaltres només hem de fer el que ells preparen. Guardiola prepara tots els detalls com ningú. Nosaltres som els que juguem i posem en pràctica el que ens diu, però ell hi té molt a veure". En el cas concret del partit contra el Santos, diuen que Guardiola va estar prop de 20

AMB L'AVAL DEL SANTOS

El Barça és el far que dona llum al món del futbol. I tots s'hi volen assemblar, els jugadors del Santos inclosos. Ells van ser els primers a reconèixer el que tothom havia vist. Començant per Neymar, que, encara a peu de gespa i amb la samarreta de Puyol a les mans, feia pública la seva admiració pel rival.

"Amb el Barça hem après com es juga al futbol. El que hem viscut ens serveix de lliçó". En la mateixa línia es va expressar el capità del conjunt brasiler Edu Dracena: "El seu estil és una lliçó per a nosaltres, un aprenentatge. Només fan com a màxim dos tocs de pilota. Una cosa és veure el Barcelona des de fora i una altra intentar aturar-lo. En el camp, tot resulta molt més difícil".

Potser per això, Ganso, una altra de les estrelles brasileres, feia públic el seu desig inconfessable: "No aspiro a ser jugador del Barça. Em conformaria jugar només un partit amb ells". L'admiració brasiler també va arribar a la Lotja. El president del Santos, Luis Álvaro de Oliveira, es va rendir davant de Sandro Rosell per l'èxit aclaparador del Barça. "Em va felicitar i em va donar les gràcies per la lliçó de futbol que vam donar-los", va explicar Rosell. "Tots els membres de la FIFA deien que mai no havien vist un equip tan bo en la història del futbol. Si ho diuen els altres, per alguna cosa deu ser", reblava un president orgullós del seu equip i del seu entrenador.

hores analitzant el rival, amb el material que li havien preparat els seus ajudants. De ben segur que calen moltes més hores per entendre la complexitat del joc del Barça, per saber per què va tenir la pilota el 71% del temps o per què va fer 768 passades bones, per només 233 del rival. Però, és exportable aquest estil de joc? El seleccionador brasiler, Mano Menezes, va ser dels primers a participar en aquest debat. En un article que va escriure al seu bloc personal, va qüestionar-

se de quina manera el futbol del seu país en podia treure profit: "Com a tècnic del Brasil, surto d'aquest partit amb dos sentiments: un de tristor i un altre d'esperança. Tristor per la superioritat incontestable d'un equip espanyol contra un de brasiler. Esperança perquè, exclouent els extremistes, probablement, la derrota servirà per fer un debat més profund i rendible sobre els problemes reals del futbol brasiler". Amb el Mundial del Brasil 2014 a l'horitzó, Menezes creu que

és imprescindible saber a què es vol jugar, una pregunta que el Barça va respondre fa temps: "Fa anys, ells van decidir que volien ser així, han treballat en aquesta direcció i el resultat el pot veure avui tothom. El seu estil ja no es discuteix. Els projectes han de ser seriosos i tenir continuïtat". L'aposta del Barça és estructural i ve de lluny, però és cert que requereix d'un punt d'atreviment. "Si algú fes això al Brasil (jugar amb tres defenses i sense davanters), fins i tot la policia

PORTADES DE COLOR BLAUGRANA

La Gazzetta dello Sport

“Messi va humiliar el Santos i va fer campió el Barça. El cinquè títol del fabulós 2011 del Barcelona va arribar de la manera més senzilla”

FOLHA DE S.PAULO

“El Barcelona es col·loca en el pedestal dels millors equips de futbol de la història”

MUNDO DEPORTIVO

“Llegendaris. El planeta es rendeix a un equip sublim, cada cop més distanciat dels seus rivals”

el Periódico

“Sense paraules. El Barça esgota tots els elogis després de conquistar el segon Mundial. El Barça culmina un altre cicle etern”

Corriere dello Sport

“El Barça és el campió del món. Messi desconcerta el Santos”

theguardian

“Messi es vesteix d'estrella per fer campió el Barça”

EL9

“Declaració universal. El Barça torna a conquerir el món del futbol amb una altra exhibició”

LA VANGUARDIA

“No són d'eixe món. La llegenda continua: el Barça, campió mundial per segon cop després d'una exhibició”

L'EQUIPE

“Un Barça intocable. L'excel·lent moviment de la pilota va anul·lar el joc del Santos, que es va quedar impotent davant del Barça”

BBC

“El Barcelona es va posar la corona i va confirmar que és el millor equip del món”

MARCA

“Més que Messi. El Barça va passar per sobre del Santos. El món als seus peus”

a

“El Barça enlluerna el món amb el seu joc. L'obra mestra del Barça de Pep Guardiola”

O GLOBO

“Messi brilla i el Barça arrasa el Santos. El Barça va donar una lliçó de futbol”

SPORT

“Per sempre en el paradís. El Barça reconquista el cim mundial, en el qual sempre va estar per als aficionats al futbol”

as

“Aquests bojos baixets. Exhibició de tiqui-taca en la final del Mundial de Clubs. La Masia regna al món”

EL PAÍS

“Admirat i guardonat Barça. Lligat als cordons de Messi, l'equip de Guardiola desplega un joc harmònic i efectiu”

vindria a buscar-lo”, es defensava el tècnic del Santos Muricy Ramalho, en la roda de premsa després de la final. Tot i això, es resignava davant de l'evidència: “No cal tenir davanters per jugar a futbol i fer gols”.

Sense antídoto

Aquest debat també es va estendre al futbol argentí, on de manera recurrent es pregunten per què Messi no és el mateix quan es canvia la samarreta blaugrana per l'*albiceleste*. L'entrenador Carlos Bianchi, que va guanyar tres Copes Intercontinentals amb equips del seu país, creu que és difícil que algun equip pugui fer ombra a aquest Barça. “Vam veure més del mateix estil a què ens ha acostumat en aquests últims temps: van passant els adversaris, entre els quals hi ha els millors del món, i tots van quedant en ridícul. Aquest any ha succeït amb tots els que s'hi ha enfrontat, incloent-hi el Manchester United, el Reial Madrid i ara el Santos”, reflexionava el tècnic argentí en un article publicat a ESPN Deportes. I afegia que aquesta incapacitat per trobar un antídoto contra el joc blaugrana sembla infinita: “El tema és que no hi ha temps suficient per pensar com contrarestar el poder del Barcelona: el Santos va tenir sis mesos per fer-ho i, a l'hora de la veritat, va

sofrir la mateixa sort que tota la resta. I no va ser per errades pròpies, sinó per mèrits dels de Guardiola, que gràcies a l'extraordinari monopoli de la pilota acaben per tornar impotent a qui sigui que trobin davant seu”.

Per tot això i molt més, Carlos Bianchi extreu una reflexió conclouent: “La demostració de futbol col·lectiu del Barcelona per aixafar el

ZUBIZARRETA: “EL BARÇA ACTUAL ÉS UNA EVOLUCIÓ DEL FUTBOL TRADICIONAL”

Santos a la final em fa sentir confiança per emetre una sentència: estem davant del millor equip de la història”. Des de Barcelona, Andoni Zubizarreta, director de l'Àrea Esportiva de futbol del FC Barcelona, és una mica més prudent: “No sé si aquest és el millor equip de la història, però sí sé que serà un equip que es recordarà sempre”. I afegeix una reflexió que encaixa perfectament amb aquesta sensació de post-modernitat que va desprendre el futbol blaugrana al Japó: “El Barça actual és una evolució del futbol tradicional”. Aquest equip ja s'ha fet un lloc entre els clàssics internacionals, al costat de l'Hongria de Kocsis, Czibor i Puskas,

el Madrid de Di Stéfano, l'Inter d'Helenio Herrera, el Santos de Pelé, l'Ajax de Johan Cruyff, el Bayern de Beckenbauer o el Milan de Sacchi. S'ha guanyat el reconeixement internacional per la seva ànima competitiva, acumulant títols a dojo, però especialment per la seva aportació al futbol. El mètode de Guardiola s'obre pas als llibres de tàctica, estratègia i sistemes de joc, com ho van fer en el seu dia 'HH' amb l'evolució del *catenaccio*, Rinus Michels amb l'Holanda del futbol total o Arrigo Sacchi amb la defensa zonal i la pressió del Milan dels noranta.

Després de la final del Mundial, amb una sala de premsa amb periodistes d'arreu, el secret de la fórmula Barça era gairebé una qüestió d'estat per als ulls forans. I ningú millor que Pep Guardiola per oferir una resposta directa, al primer toc: “Intentem conèixer el contrari i que els jugadors s'ajuntin al voltant de la pilota. Sembla que es mouen molt i és veritat, però la pilota encara es mou més ràpid”. “És difícil que aquests jugadors perdin pilotes. Juguen junts, es passen la pilota, s'entenen i així creen situacions. El que el Brasil feia tota la vida, segons m'han explicat”. Ara, això ho fa el Barça. I al Brasil encara ho recorden.

MASIA FUTBOL CLUB

Nou jugadors formats al futbol base del FC Barcelona, en l'equip inicial d'una final. Podria servir d'argument per a un espot d'Estrella Damm, però aquesta foto és tan versemblant com el segon Mundial de Clubs que ja llueix a les vitrines del Museu. L'exhibició blaugrana recent amb més projecció internacional va comptar amb una presència d'homes de casa gairebé absoluta, seguint els registres menyspreables de les finals de la Champions a Roma (2009) i a Londres (2011), amb set jugadors en cada cas. L'aposta de Guardiola pel planter és estructural i així queda palès tant en els equips inicials com en la participació dels jugadors de la Masia: tots els gols de la final portaven el segell de casa -Messi (2), Xavi i Cesc. Si allarguem la mirada en aquestes quatre grans finals (les dues Champions i les dues del Mundial), trobem cinc jugadors que sempre surten a la foto: Valdés, Piqué, Busquets, Xavi i Messi.

Sandro Rosell, després de rebre el guardó a Londres. A la dreta, els jugadors mantegen Guardiola a Wembley.

El Laureus, el colofó a un 2011 triomfant

El Barça de Guardiola, premiat amb el Laureus com a millor equip del món del 2011 per un any en què ha guanyat cinc dels sis títols en joc

T Anna Segura F Miguel Ruiz - FCB

Del camp del Llevant, a València, al Central Hall de Westminster, de Londres. Entre aquests dos punts se situa el trajecte triomfant del Barça de Guardiola al llarg del 2011. Han passat nou mesos des que el FC Barcelona es va proclamar campió de Lliga per tercer any consecutiu a l'estadi Ciutat de València fins a la glamurosa gala dels Premis Laureus en què el Barça va ser escollit millor equip de l'any. Pel camí un equip de futbol ha continuat gestant una llegenda que va començar l'estiu del 2008, ha consolidat un estil de joc admirat arreu del món i ha aixecat cinc títols dels sis possibles que l'han convertit en el digne guanyador dels anomenats Oscars de l'esport.

La cirereta que es resistia

L'Acadèmia Laureus World Sports, que concedeix els premis, va coronar el FC Barcelona

com a millor equip en l'àmbit mundial per davant del campió de l'NBA, els Dallas Mavericks; l'escuderia Red Bull, que va guanyar la Fórmula 1; la selecció neozelandesa de rugbi, campiona mundial; el combinat anglès de criquet, guanyador del torneig Ashes; i la selecció japonesa de futbol femení, guanyadora del Mundial disputat aquest estiu. El conjunt de Pep Guardiola es va imposar a la resta de candidats gràcies a un any impecable en què es va proclamar

campió de la Lliga, la Lliga de Campions, la Supercopa d'Espanya i Europa, i finalment el Mundial de Clubs al Japó. Un balanç excel·lent que els ha permès guanyar per primer cop aquest guardó, que es va resistir

el 2010 quan el FC Barcelona optava també a endur-se'l després de guanyar sis dels sis títols possibles. Dos anys més tard, doncs arriba aquest reconeixement que converteix el conjunt de Guardiola en el segon club de futbol a rebre el Laureus en aquesta categoria, compartint mèrits amb el Manchester United l'any 2000. I és que històricament aquest guardó sempre havia recaigut en seleccions, equips olímpics i escuderies de Fórmula 1.

Rosell recull el premi

La cerimònia, que es va celebrar al Central Hall Westminster de Londres a principis del mes de febrer, va comptar amb la presència del president del FC Barcelona, Sandro Rosell, que hi va assistir juntament amb el vicepresident de l'Àrea Institucional, Carles Vilarrubí. El màxim mandatari del Club va agafar el relleu al capità Carles Puyol, tot un expert en els últims anys a recollir trofeus, i va ser

l'encarregat de rebre el Premi Laureus. Sandro Rosell va agrair el reconeixement dels membres de l'acadèmia i va assegurar: "El secret és el cor, els sentiments. Els nostres colors els portem a la sang. El secret són els pares de tots els barcelonistes. Com ho seran en un futur els nostres fills". El tècnic Pep Guardiola també va estar present a la gala, a través d'un missatge gravat. "El Barça és més que un Club i sempre hem cregut, com els Laureus, que l'esport és una eina molt potent per ajudar els nens. Voldria felicitar tota la resta d'esportistes i equips que també han estat nominats", va apuntar l'entrenador blaugrana.

Els Laureus d'aquesta edició van tenir un clar color blaugrana, ja que Leo Messi i Éric Abidal també es trobaven entre els nominats a endur-se un guardó. El crac argentí, recent Pilota d'Or, era un dels sis candidats al Millor Esportista Masculí de l'any, que va acabar en mans del tenista Novak Djokovic, mentre que el francès Abidal optava a endur-se el premi a la Millor Reparició, que va recaure en el golfista Rory McIlroy.

Els Premis Laureus arrodoneixen un any d'èxits constants per al FC Barcelona tant en l'àmbit col·lectiu com en l'individual, i se suma a la llarga llista de premis i reconeixements que ha rebut l'equip en els últims mesos.

AMB EL PRIMER MINISTRE BRITÀNIC

Coincidint amb l'entrega dels Premis Laureus a Londres, el president Sandro Rosell i el vicepresident institucional Carles Vilarrubí van ser rebuts pel primer ministre britànic David Cameron a la seva residència oficial de Downing Street. Durant la recepció, en què també hi eren la resta de nominats als Laureus, Sandro Rosell i Carles Vilarrubí van poder saludar David Cameron i lliurar-li una samarreta del FC Barcelona que duia el seu nom imprès.

**És bo
que algunes coses
no canviïn mai**

A "la Caixa" continuem creient que
estar al teu costat ens durà molt lluny.
Ahir, avui i sempre.
Els nostres valors no canvien.

"la Caixa"
[Tu] ets l'Estrella

ESPECTACLE TOTAL

ESPECTACLE, ENTREGA, EMOCIÓ FINS A L'ÚLTIM SOSPIR I SORPRESES INIMAGINABLES.
EL PALAU BLAUGRANA HA ESTAT ESCENARI DE GESTES IMPRESSIONANTS QUE PASSARAN
A LA HISTÒRIA DEL BARÇA I DEL BÀSQUET.

JA HAS VISCUT LA TEVA EXPERIÈNCIA TOTAL AL PALAU?
EL MILLOR DE LA TEMPORADA, COMENÇA ARA.

COMPRA LES ENTRADES A FCBARCELONA.CAT

Sandro Rosell, Ferran Mascarell, Carles Vilarrubí i Josep Maria Prat, amb alguns residents de la Masia en l'acte de presentació del Pla de Formació Cultural.

Esport i cultura, units a la Masia

Amb l'objectiu d'enriquir la formació reglada i esportiva entre els joves de la Masia, Centre de Formació Oriol Tort, el FC Barcelona ha impulsat un Pla de Formació Cultural que vol oferir als residents experiències culturals que enriqueixin el seu aprenentatge acadèmic

T Vanessa Forns F Àlex Caparrós - FCB

Formació acadèmica, i ara també cultural i amb valors. Aquests són els eixos del pla educatiu que se segueix a la nova Masia. Centre de Formació Oriol Tort, i que busca formar no només grans esportistes, sinó també grans persones amb futur dins i fora dels terrenys de joc. La música, l'art, la literatura, les tradicions i, sobretot, els valors formen part de la privilegiada formació de les promeses blaugrana.

Precisament en aquest context d'immersió cultural s'emmarca el conveni de col·laboració entre el Club i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, que es va signar el 16 de gener passat. Mitjançant aquest conveni, el FC Barcelona s'adhereix

al Pla Nacional de Lectura (2012-16) *Impuls de la Lectura: 100% lectors* per als propers cursos. Un pas més, aquest, dins del Pla de

**LA MASIA
VOL FORMAR
GRANS
ESPORTISTES I
TAMBÉ GRANS
PERSONES**

Formació Cultural de la Masia, que inclou diverses activitats previstes per a aquesta temporada 2011/12, i algunes de les quals ja s'han dut a terme. Intercanvi d'experiències amb l'Escolania de Montserrat i els castellers de Vilafranca, diàlegs amb personalitats com Ferran Adrià, Santi Padró, Valentí Fuster i Lilian Thuram, o

Formació Cultural de la Masia, que inclou diverses activitats previstes per a aquesta temporada 2011/12, i algunes de les quals ja s'han dut a terme. Intercanvi d'experiències amb l'Escolania

la visualització de pel·lícules per entendre determinats valors, en serien alguns exemples.

Nou fons bibliogràfic

Fruit d'aquest conveni entre el Barça i el Departament de Cultura, la Masia de la Ciutat

Esportiva estrena biblioteca, que a la vegada és un primer pas per poder col·laborar conjuntament en la difusió i promoció d'altres actes i manifestacions culturals entre els residents de la Masia i entre els aficionats del FC Barcelona. En aquest punt, és important des-

taçar que des de Cultura s'han cedit 575 volums per al seu fons bibliogràfic, que és per a ús exclusiu dels residents i que persegueix la difusió, la promoció i el foment de la lectura, així com l'estudi personal, l'alfabetització informacional i la cultura en general.

GUARDIOLA: "TOT S'HA DE DESTINAR A L'EDUCACIÓ"

En la roda de premsa prèvia al partit d'anada dels quarts de final de la Copa davant el Madrid, Josep Guardiola felicitava la Junta Directiva i el Departament de Cultura per aquest Pla de Formació Cultural. "Aquest tipus de coses m'omplen d'orgull", afirmava. També es referia a la importància de l'educació i la cultura: "Quan un s'assabenta d'aquestes iniciatives només pot sentir-se orgullós de formar part d'aquest club. Sempre he pensat que l'esport és l'eina educativa més gran que hi ha. Només la cultura ens traurà d'aquest forat en el qual estem ficats, i per això només calen unes generacions futures preparades. Tot s'ha de destinar a l'educació, perquè és la clau de la supervivència de la nostra espècie. La cultura ho és tot; tot passa per aquí: que els nanos puguin començar a llegir i a desenvolupar la seva imaginació a través de la lectura." "Ara només falta que agafin algun llibre de tant en tant!", exclamava en un to distès.

UN MURAL AMB IDENTITAT BLAUGRANA I CATALANA

L'aula magna de la Masia, que és l'espai on estudien els residents, està presidit per un mural de 18 m² creat pel reconegut artista Sagar Forniés. L'autor, natural d'Osca, va arribar a Barcelona l'any 1996 per estudiar belles arts. Després va començar a treballar en animació, i a part ha anat fent *storyboards* i *concept art* per a diferents agències. Treballs escènics, gràfics, còmics, llibres il·lustrats i classes de dibuix completen el seu dia a dia. Així li va sorgir la idea representada en aquest mural: "Vaig trobar important que parlés de futbol. Em vaig recordar d'una imatge d'una rambla del centre de Barcelona amb una pista de futbol sala al carrer. Per això em va semblar interessant dibuixar l'origen dels nois que estudien a la Masia, fins i tot els que no hi arriben, aquells que es passen hores jugant a les places o al pati del col·legi. A partir d'aquella idea, calia construir una escena que representés la cultura catalana, i que semblés una festa popular, i que en aquesta hi tinguessin cabuda tots els elements possibles. Finalment, vaig utilitzar colors que recordessin els corporatius, tant del Club com de Catalunya".

SAGAR

Per elaborar la llista de títols que han conformat aquesta primera selecció del fons bibliogràfic de la Masia, Centre de Formació Oriol Tort, s'ha comptat amb el criteri d'un total d'onze escriptors. Des Jaume Cabré fins a Pere Gimferrer, passant per Carme Riera, Sílvia Alcàntara, Enric Casasses, Maite Carranza, Jordi Puntí, Gemma Lienas, Isabel Clara-Simó, Carme Torras i Lluís-Anton Baulenas. Tots aquests escriptors

CULTURA HA CEDIT 575 VOLUMS PER AL FONS BIBLIOGRÀFIC DE LA MASIA

catalans han aportat el seu criteri a l'hora de seleccionar les obres que integren el fons de la Biblioteca. Enciclopèdia Catalana i INEFC també han aportat aquelles publicacions que han considerat neces-

sàries. Cal ressaltar que Cultura continuarà proposant, de manera periòdica, autors que vagin incrementant la llista d'obres recomanades per tal d'anar enriquint aquest fons.

El Barça, prescriptor cultural

El dia de la signatura del conveni, el conseller de Cultura, Ferran Mascarell, es referia al FC

Barcelona com "un dels grans prescriptors culturals del nostre país", i expressava en veu alta el seu desig d'aconseguir "un país de gent culta que creu en la cultura per construir el seu futur". "Si institucions com el Barça despleguen una bona cultura, el conjunt del país se'n beneficia", valorava. El president del FC Barcelona, Sandro Rosell, per la seva part, agràia al conseller l'acord afirmant que "ningú millor que la Conselleria de Cultura perquè ens ensenyi la cultura", i a la vegada encoratjava els residents de la Masia a formar-se culturalment: "Això serveix a la vida, al marge de si arriben o no a ser estrelles del nostre club." També van assistir a aquest acte el vicepresident institucional, Carles Vilarrubí, l'assessor cultural Josep Maria Prat i el director de la Masia, Carles Folguera.

Evaristo Rey obre les portes de la boca 229, per accedir al seu seient.

Benvinguts a l'Estadi

Evaristo Rey Ferriz és un dels 200 socis del Club inscrits a la llista d'espera d'abonaments que han fet realitat el seu somni i ja disposen d'un seient fix al Camp Nou

T Roger Bogunyà F Àlex Caparrós - FCB Lateral, segona graderia. Boca 229. Fila 7. Seient número 18. Aquesta serà, a partir de la temporada vinent, la ubicació exacta d'Evaristo Rey Ferriz, tècnic de manteniment d'avions a l'aeroport del Prat i soci del FC Barcelona des del 1972, any en què va venir a viure a la Ciutat Comtal. Per a la gran majoria, aquest és un seient més dels 98.000 que té el Camp Nou. Per a Rey és un somni fet realitat, gràcies al procés d'assignació d'abonaments iniciat per l'actual Junta Directiva ara fa unes setmanes i que ha permès que 200 dels socis inscrits a la llista d'espera puguin disposar d'una localitat a l'Estadi.

“Des que hi és el president Rosell tot ha estat molt senzill. Les coses s'han de dir com són”, explica Rey, que ha hagut d'esperar més de 10 anys per poder gaudir d'un abonament a l'Estadi. La Junta actual, que en el seu programa electoral ja manifestava la intenció de poder reduir aquest temps d'espera, va decidir engegar, durant les últimes setmanes del 2010, un procés de ratificació entre els socis sense abona-

ment que en els últims anys havien expressat la voluntat d'optar a un abonament. Hi van participar 6.073 dels 9.141 apuntats, a banda de 1.120 nous socis que també van incorporar-se a aquesta possibilitat. Entre els primers, Evaristo Rey, que ja feia anys que formava part d'aquesta llista d'espera. Aquesta actualització de dades havia de

HA HAGUT D'ESPERAR MÉS DE 10 ANYS PER TENIR UN ABONAMENT AL CAMP NOU

si hi havia algun abonament disponible”, recorda Rey, alhora que reconeix que ell sempre va mostrar-se optimista i confiat en aquest procés.

Fins ara, però, les perspectives no havien estat mai gaire bones. Entre el 2003 i el 2010 es van alliberar de mitjana 225 localitats per temporada i es van fer 10.000 canvis

dur-se a terme de forma presencial a l'OAB entre l'octubre del 2010 i el febrer del 2011. “Em van informar que jo era el quart d'aquest llistat, una posició alta, i que m'anirien dient

de seients, el 50% entre familiars i el 50% entre nous socis. Amb aquesta dinàmica, la mitjana d'espera per als socis que volien un abonament a l'Estadi era d'uns 42 anys. Massa temps i un bon motiu perquè la Junta Directiva posés fil a l'agulla.

Tribuna, Lateral, Gol o General

Fa poques setmanes, al desembre, va arribar el gran dia en què Rey i uns dos-cents socis més van rebre l'esperada trucada: podien presentar-se a l'OAB per escollir el seu abonament. “Va ser una gran notícia, perquè aviat compliré 60 anys i podré anar al Camp Nou amb el meu nét, que és soci des del dia en què va néixer”, relata Rey, excol·legiat i exàrbitre assistent en categories inferiors, i ara un home satisfet. El més curiós del seu cas és que ja havia tingut un abonament durant els anys 80, però el va perdre per un malentès bancari en un parèntesi en què vivia a Madrid, durant la dècada dels 90.

El Club ofería la possibilitat de tenir un seient a Tribuna, Lateral, Gol o General. Rey, un dels primers a escollir, va triar un a Lateral, des d'on podrà seguir a la perfecció els partits

del FC Barcelona com a local. Ara, per poder accedir a la titularitat del nou abonament, tots els afortunats hauran d'abonar l'import corresponent a tres anualitats de la localitat escollida a fons perdut. També se'ls va oferir la possibilitat d'accedir a l'abonament des

“ARA PODRÉ ANAR AL CAMP NOU AMB EL MEU NÉT, SOCI DES QUE VA NÉIXER”

d'aquest mes de gener, fet que implicava pagar el 50% del preu total del curs, o bé reservar la localitat per a la pròxima temporada. Rey ha optat per aquesta segona opció, perquè ja disposava d'un pa-

quet d'entrades per a 12 partits al Camp Nou.

Si algun d'aquests 200 socis afortunats no va assistir en les dates indicades en el seu dia, o si les localitats que se li oferien no eren del seu interès per ubicació o preu, el Club li oferirà una segona oportunitat en la propera assignació de localitats sense perdre l'antiguitat en la llista.

En el cas que no assisteixi a la segona convocatòria o renunciï a les localitats perdrà l'ordre d'antiguitat i s'haurà de tramitar una nova alta. Rey ja no necessitarà cap convocatòria més: ja té el seu abonament i és un soci feliç.

QUÈ S'HA DE FER PER SER A LA LLISTA D'ESPERA?

Per estar inclòs en aquesta llista d'espera d'abonaments és imprescindible haver ratificat presencialment a través de l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB) la documentació per constatar-hi. A més a més, per ser-hi cal complir les condicions següents: ser soci o sòcia del Club en edat infantil o sènior, tenir una antiguitat mínima de dos anys com a soci, fer la inscripció de manera presencial a l'OAB, estar al corrent de pagament i no tenir suspesa la

condició de soci i ni tenir cap abonament inscrit.

Un cop a la llista d'espera, el soci pot seguir a través del web oficial quina és la seva posició al llistat sempre que ho vulgui, introduint únicament la clau de soci i el codi personal. L'aplicació web, que es troba a la secció de Socis del lloc web, disposa d'una àmplia explicació de com realitzar la consulta, un llistat de qüestions i preguntes freqüents.

En aquest sentit, el Club també va decidir que a partir de l'1 de febrer seria obligatori tenir cinc anys d'antiguitat com a soci i dos a la llista d'espera per poder optar a la cessió d'un abonament per part d'un altre soci. També s'ha elevat a sis anualitats a fons perdut el dipòsit exigint per formalitzar-ne la transmissió. D'aquesta manera, es pretén evitar l'especulació amb la venda d'un abonament en un mercat paral·lel de tràfic de localitats. Cal recordar que la transmissió d'un abonament cap a una persona de familiaritat directa continuarà com fins ara, sense cap cost extra.

Hi ha raons per creure en un món millor.

**PARTNER OFICIAL
FCBARCELONA**

Una recreació per ordinador de l'Espai Memorial que s'ubicarà al Camp Nou.

El Camp Nou acollirà un Espai Memorial

L'empresa GIEM Sports construirà a l'Estadi un espai perquè els socis i aficionats que ho desitgin dipositin les cendres dels éssers més estimats. El columbari, que serà el més gran del món ubicat en una instal·lació esportiva, suposarà uns ingressos, per avançat, de sis milions d'euros

T Anna Segura

El Camp Nou, lloc on s'han viscut nits màgiques, victòries històriques i celebracions memorables serà d'aquí poc també un indret on els culers i aficionats del FC Barcelona hi podran descansar per sempre. El Club ha arribat a un acord amb l'empresa

GIEM Sports perquè aquesta construeixi i gestioni l'Espai Memorial FC Barcelona que albergarà les cendres d'aquells barcelonistes que ho desitgin. Amb la posada en marxa d'aquest projecte la Junta Directiva respon a una demanda històrica dels aficionats del FC Barcelona de dipositar les seves cendres en un espai emblemàtic com és el Camp Nou. L'equipament, que s'ubicarà a la part inferior de la primera graderia del Camp Nou, a la zona de la Lateral, i tindrà inicialment uns 900 m², podrà acollir un total de 17.085 urnes cineràries en una primera fase que també inclourà prop de 10.000 plaques commemoratives en què qualsevol soci o simpatitzant podrà encarregar que el seu nom figuri a l'Estadi eternament. A més d'aquests dos serveis, l'Espai Memorial del FC Barcelona també oferirà el servei d'una ara comunitària, espai reservat dins la instal·lació i destinat a l'expansió de les cendres. Aquest espai es diferencia del columbari perquè les restes queden custodiades en una zona comuna. En canvi, en el columbari les urnes queden resguardades dins unes caselles individuals

L'ESPAI S'UBICARÀ A LA PRIMERA GRADERIA DE LA LATERAL DEL CAMP NOU

reposar per sempre en un zona on els colors blaugrana i les fotografies de totes les seccions del Club amb motius al·legòrics hi seran ben presents.

Tarifes especials per als socis

Les obres de l'Espai Memorial s'iniciaran en els pròxims mesos un cop hagin finalitzat els corresponents tràmits administratius. Però en tot cas no es preveu que estiguin acabades abans de 10 mesos o un any, aproximadament. GIEM Sports, empresa especialitzada en gestió d'espais memorials en recintes esportius, serà l'encarregada de la gestió i comercialització de l'espai. Tot i que els preus encara no

estàn definits -en els pròxims mesos se n'informarà més detalladament- el que sí que és segur és que els socis del FC Barcelona tindran tarifes especials en la contractació d'un dels serveis.

A més de complir una sol·licitud existent entre els barcelonistes, la creació i posada en funcionament de l'Espai Memorial també suposarà un benefici econòmic per

EL CLUB INGRESSARÀ SIS MILIONS D'EUROS EN CONCEPTE D'EXPLOTACIÓ

Una destacada font de recursos davant l'augment en els últims anys del nombre d'incineracions, que a Barcelona actualment es troba en el 43% del total de serveis funeraris i que amb la creació d'Espais Memorials en els recintes esportius, GIEM Sports aporta solucions innovadores.

El columbari més gran del món

El FC Barcelona disposarà de l'Espai Memorial més gran del món ubicat en una instal·lació esportiva i serà la quarta entitat dins del món del futbol que comptarà amb un equipament d'aquest tipus per acollir les cendres dels socis i aficionats difunts. L'empresa GIEM Sports, encarregada de la seva explotació i pionera en aquest tipus d'instal·lació en l'àmbit internacional, ja gestiona els Espais Memorials de l'Atlètic de Madrid, el RCD Espanyol i el Real Betis Balompie, així com també el que està situat al Circuit de Catalunya. El del Vicente Calderón, amb 600 m² i 2.490 columbaris, va ser el primer d'inaugurar-se. Tot seguit es va posar en marxa el de l'estadi Cornellà-El Prat, amb 250 m² habilitats i 878 columbaris. L'últim a estar operatiu és el que està situat al Benito Villamarín, camp del Betis, amb una àrea total de 380 m² per a 3.717 columbaris. L'objectiu final és brindar als aficionats la possibilitat que les seves cendres descansin en un espai reservat a l'estadi que ha estat una part important de les seves vides.

ESPAI MEMORIAL FC BARCELONA	900 m ²	
	17.085 urnes	
	9180 plaques	
	1 àrea comunitària per a l'expansió de cendres	

El respecte, el millor triomf

La Fundació pretén fomentar el respecte i la convivència entre els més joves amb la campanya de sensibilització 'Som el que fem, som el que respectem', en marxa des de desembre passat

T Marc Parramon F Àlex Caparrós - FCB
Som el que fem... és un dels grans projectes que la Fundació FC Barcelona està desenvolupant aquesta temporada. Amb el convenciment que el comportament i els hàbits són la més acurada descripció de la qualitat humana dels individus, la Fundació aixopluga sota aquest lema diverses campanyes de sensibilització dirigides a la societat en general i als joves, en particular. La primera campanya *Som el que fem, som el que mengem* va cloure's el desembre passat amb èxit, comptabilitzant més de 110.000 beneficiaris. Llavors l'objectiu era promoure entre els nens i joves bons hàbits com la dieta sana i la pràctica d'esport amb regularitat. Un cop tancada aquesta campanya, la Fundació n'ha obert una altra: *Som el que fem, som el que respectem*. Aquest cop l'objectiu és fomentar el respecte, la tolerància i la bona convivència, especialment entre els més joves, partint d'exemples derivats de la pràctica esportiva i del futbol en particular.

La presentació del projecte es va dur a terme el 21 de desembre passat, a la Sala Roma del Camp Nou, i va comptar amb la presència, entre d'altres, del president del FC Barcelona, Sandro Rosell, i del vicepresident primer de la Fundació FC Barcelona, Ramon Pont. Un cop més, la Fundació tampoc camina sola

**ES PRETÉN
FOMENTAR EL
RESPECTE, LA
TOLERÀNCIA
I LA BONA
CONVIVÈNCIA**

en aquest projecte. L'acompanyen també el Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona, la UEFA -representada per la seva àrea de responsabilitat social-, el Centre Unescocat i l'Obra Social La Caixa. Durant la presentació, Sandro Rosell va recordar la importància del *respecte mutu* en la nostra societat, un valor que, va recordar, "intensem inculcar des de la Masia".

RESPECTEM LES COLORES RESPECTEM LES COLORES

La Fundació ha desplegat el projecte, principalment a la xarxa, amb una campanya de visibilitat on juguen un paper important el web oficial del programa (www.somelquefem.cat), les xarxes socials del FC Barcelona i la Fundació, i els canals

LA CAMPANYA TÉ DOCUMENTS AUDIOVISUALS QUE FOMENTEN LA SENSIBILITZACIÓ

de televisió Barça TV i TV3. A través d'aquestes dues cadenes s'està emetent un espot de sensibilització. Completen aquesta peça també altres documents audiovisuals. En un d'aquests, la Fundació ha donat veu als alumnes i tècnics de l'FCB Escola, que tenen molt a dir sobre com treballar pedagògicament el respecte i la tolerància en un context esportiu. A partir d'aquí, s'han produït deu clips amb consells per al foment de la convivència, protagonitzats pels joves alumnes de l'escola de futbol del Club.

El projecte, però, també s'ha mogut pel territori. Va estar present, del 27 de desembre al 4 de gener del 2011, al Saló de la Infància de Barcelona. Cesc, Thiago i Fontàs van visitar l'estand de la Fundació en aquest recinte i van compartir amb els joves presents una estona de futbol. A finals de gener *Som el que respectem* va instal·lar-se al Saló de Formació i Ocupació de Girona i a principis de febrer va arribar al Palau Blaugrana, coincidint amb el partit Barça Regal - Zalgiris Kaunas, on es van dur a terme diverses accions de visibilitat de la campanya.

THURAM, IMPLICAT EN EL PROJECTE

“Només hi ha una raça, la raça humana”. Aquest és un dels lemes de la Fundació Lilian Thuram, una entitat social fundada per l'exblaugrana que fomenta programes educatius per formar els més joves, i no tan joves, en temes com el respecte i la tolerància. Thuram, que s'està convertint en una referència ineludible en la defensa d'aquesta causa en termes esportius, també ha participat en el projecte de la Fundació oferint una entrevista que es pot veure al web oficial de la campanya. “Quan vaig a veure jugar a futbol els meus fills, veig entrenadors que criden als nens i els demanen que facin faltes quan algun jugador és massa fort”, assegura l'exfutbolista en aquesta xerrada. Segons Thuram, aquest és el problema: “Els infants es fixen en nosaltres i, per tant, s'ha d'educar també els adults. I cal transmetre quin és l'origen de la discriminació per motius de raça”, assegura el francès, conscient que, quan els nens juguen a futbol, “el més important és divertir-se”.

Manel Montilla - Mundo Deportivo

Ilias Fifa, travessant la línia d'arribada com a guanyador de la 88a Jean Bouin.

La vida és una cursa

L'atleta magribí Ilias Fifa, últim guanyador de la Jean Bouin, mira el futur amb optimisme, amb la brillantor que dóna la proximitat dels Jocs de Londres. En el seu cas, l'atletisme ha estat clau com a eina d'integració, després d'arribar a Europa a sota d'un camió

T David Saura

F M. Montilla - MD i À. Caparrós - FCB

"A Tànger, tothom és del Barça". Ho diu Ilias Fifa, que hi va néixer l'any 1989 i que hi tenia l'habitació plena de fotos dels cracs de l'època. "Quan juguen un Barça-Madrid, has de comprar un tiquet del bar dos dies abans per poder veure el partit per la televisió i no quedar-te fora", assegura. Ell era un d'aquells nens que somien amb el Barça -en el seu cas, amb Rivaldo i Kluivert-, que juguen a la platja o allà on hi hagi espai per fer córrer la pilota. El futbol és una manera de divertir-se i de matar les hores en un país en què els joves tenen un ull posat a Europa. Al Marroc, a banda del futbol, també hi juga un paper destacat l'atletisme, esport que compta amb un ampli reconeixement popular. En la vida d'aquest jove esportista del Barça,

el futbol i l'atletisme serveixen com a fils conductors d'una història vital apassionant, que combina el risc, la joventut, l'esport, l'emigració i l'èxit incipient.

Hem començat la història parlant de futbol, l'esport que, paradoxalment, va obrir les portes de l'atletisme a aquest jove magribí. "Jugant amb els meus amics em vaig trencar el braç i el meu pare em va dir que ho deixés. Per no sentir-me sol vaig anar a entrenar un dia amb un cosí meu que feia atletisme". Així, amb 16 anys, va començar una passió que, sis anys després, s'albira com una possible sortida professional. Però el camí entre aquests inicis i la situació actual ha estat costerut.

Aquelles primeres sessions d'entrenament no el van convèncer gaire i va estar molt a prop de deixar-ho córrer: "Tenia uns cruiximents insuportables i el meu cosí i els

seus amics tenien un nivell molt bo". Aquell interès inicial compartia protagonisme amb un altre de més ambiciós: arribar a Europa. Vist des de Tànger, l'estret de Gibraltar és l'únic obstacle físic que separa els dos

continents. Poca cosa, devia pensar.

De fet, ja va intentar creuar l'estret quan tenia només 12 anys. Més tard, amb la companyia de tres amics més del barri, Ilias Fifa va provar fortuna per segona

AMB 12 ANYS JA VA INTENTAR, SENSE ÈXIT, CREUAR L'ESTRET DE GIBRALTAR

vegada. Ajudat per una complexió física una mica escanyolida i per la poca percepció de risc que acompanya l'adolescència, el jove magrebí i els seus companys de viatge van

saber trobar el seu espai als baixos d'un camió. Unes hores més tard, ja tocava terra al port d'Algesires.

I un cop a Europa, què? "Des de petit, jo només coneixia Barcelona, per l'equip de futbol. Ciutats com Madrid o València no sabia ni que existien. Per això vam decidir venir cap aquí. Recordo que l'autocar ens va costar 60 o 70 euros", rememora amb pausa. Els carrers de Barcelona van ser casa seva durant tres dies, fins que la policia el va aturar a ell i un altre amic seu -els altres dos van decidir quedar-se a Algesires- i els van portar a un centre d'acollida de menors. "Jo no sabia ni que existien aquests centres. Jo havia vingut aquí a buscar-me la vida", diu amb la claredat d'algú que les ha vist de tots els colors i que sap destriar el gra de la palla.

En aquests primers mesos va passar per diversos centres, entre Barcelona, Santa Perpètua de Mogoda i l'Hospitalet; finalment va estar-se en un pis tutelat. Va ser en aquests centres d'acollida on es va retrobar amb l'atletisme, quasi per casualitat: "La cap d'un dels centres va organitzar una cursa amb tots els que érem allà. I es va quedar flipada. Va veure que vaig guanyar amb molta facilitat i em va preguntar si volia apuntar-me a algun lloc". Va ser així com poc després va passar a formar part

EN UN CENTRE DE MENORS, A CATALUNYA, ES VA RETROBAR AMB L'ATLETISME

de l'Agrupació Atlètica Catalunya i a participar en les primeres proves atlètiques al seu país d'acollida. La seva progressió va cridar l'atenció de Vicente Egido, responsable tècnic de la secció d'atletisme del Barça, que va incorporar-lo al Club.

La feina ben feta

"Té unes aptituds sensacionals. És cert que l'atleta neix, però també s'ha de fer. I amb ell estem treballant perquè aquesta evolució es faci amb pas ferm, sense voler anar massa de pressa". Ho diu Rafa Caro, entrenador actual d'Ilias Fifa i responsable de compartir publicitat amb l'atleta, que troba en el seu tècnic el suport necessari que necessita un jove que viu allunyat del gruix de la família, només amb el suport del seu germà gran. "En destacaria sobretot la mentalitat i la disciplina. Sap escoltar i aprendre. Mai oblida el seu origen humil i sap on es troba". Segurament, les dificultats que ha superat per arribar a la situació actual, a l'avantsala

del professionalisme, fan que Ilias Fifa valori tot el que ha aconseguit fins ara. En la seva primera temporada com a atleta sènior, amb només 22 anys, ja ha guanyat la Jean Bouin -feia 30 anys que cap atleta del Barça ho aconseguia- superant un especialista com Kiprono Menjo i ha aturat el cronòmetre en 13 minuts i 25 segons en els 5.000 metres, la seva especialitat en pista. Si en els pròxims mesos aconsegueix reduir el temps fins als 13:20", podria aconseguir la mínima olímpica. Caldrà veure si arriba a temps, però només de pensar-hi, a Ilias, de rostre imberbe i de discurs directe, del que s'aprèn al carrer, se li il·lumina la cara: "Uff! Els Jocs... Són un somni. Si hi vaig, puc començar una altra vida".

Un culer orgullós

Mentre no arriba aquest moment, l'atleta magribí, que està tramitant la possibilitat de disposar de passaport espanyol, persisteix en la seva preparació, que combina amb la feina que desenvolupa als matins en una empresa de neteja a Santa Coloma de Gramenet, ciutat on

viu. A la tarda toca posar-se el xandall i córrer per les muntanyes de Sant Jeroni de la Murtra, o per les pistes d'atletisme de Badalona, Can Dragó i Mataró. El 2012 està ple de reptes i per preparar-se degudament ha estat durant 22 dies del mes de gener a les muntanyes de l'Atles, entrenant en d'altitud, matí i tarda.

"UFF! ELS JOCS... SÓN UN SOMNI. SI HI VAIG, PUC COMENÇAR UNA ALTRA VIDA"

Com a la vida, sap que l'èxit és més fàcil que arribi si va acompanyat del sacrifici i per això no defalleix. "Té molta confiança i l'estabilitat necessària perquè els èxits continuïn", assegura

Rafa Caro, que està convençut que el fitxatge d'Ilias Fifa pel Barça, al novembre de l'any passat, ha estat un pas endavant en el seu creixement esportiu. Defensar la samarreta blaugrana és un valor afegit per a aquest jove esportista. "Sempre ha volgut estar amb nosaltres", comenta Vicente Egido. Una afirmació que Ilias Fifa subscriu plenament: "Estic boig pel Barça. El meu pare, al Marroc, em comprava samarretes de segona mà de l'equip". Aleshores les duia amb orgull i no tenia ni idea que el FC Barcelona tenia una secció d'atletisme. Una dècada més tard, vesteix els mateixos colors i el mateix escut. La samarreta és de tirants.

Àlex Caparrós - FCB

L'atleta, a la plaça de la Vila de Santa Coloma de Gramenet, ciutat on viu i treballa.

Estrella Damm

Estrella Damm

Estrella Damm

Estrella Damm

Estrella Damm

Estrella Damm

Estrella Damm

Estrella Damm

Estrella Damm

© Kai Löffelbein

Una foto de premi

L'Unicef guardona un fotògraf alemany que va captar aquesta impactant instantània en un abocador de residus tòxics de Ghana

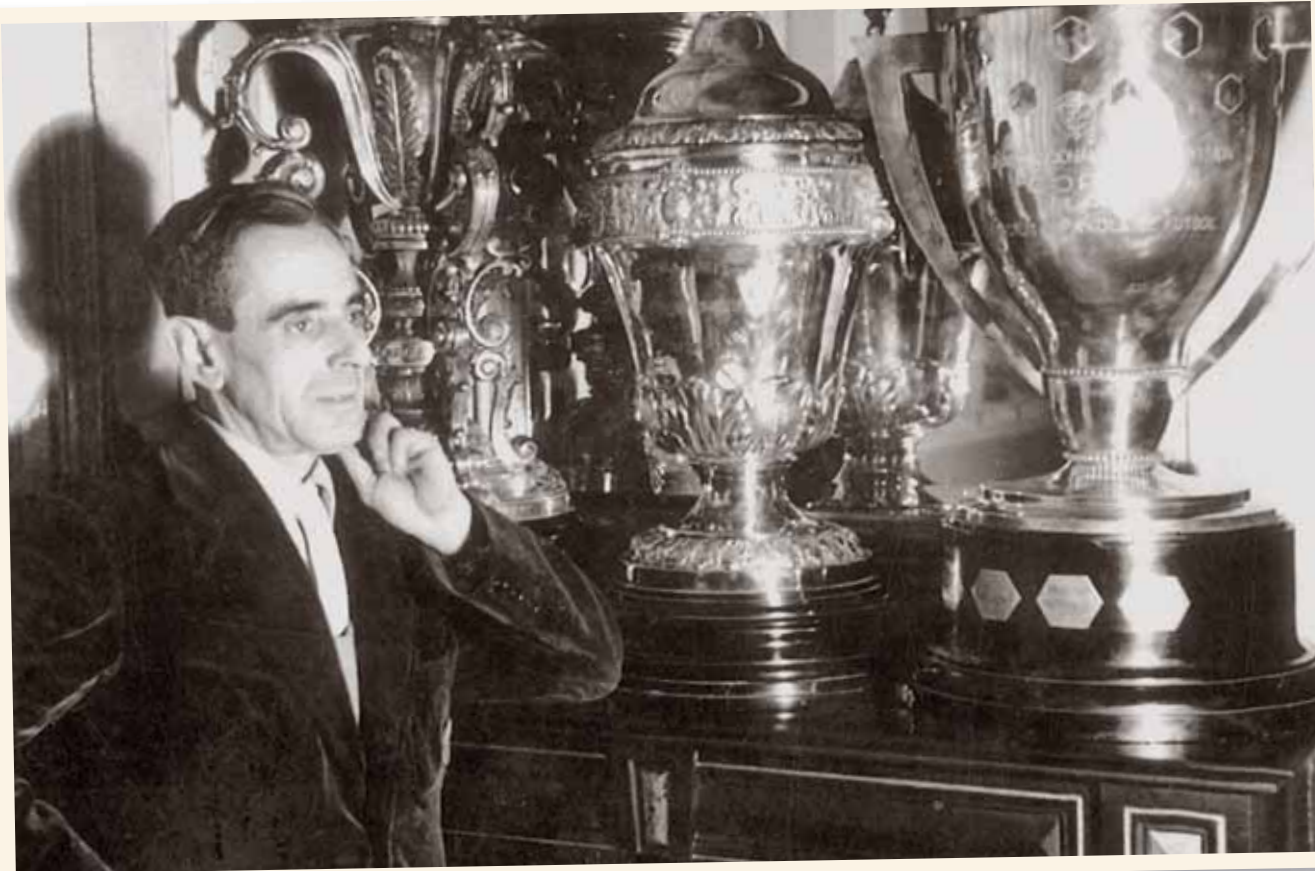
T Marc Parramon

El gest podria ser de victòria, però el context està lluny de ser quelcom agradable. Aquest infant africà alça la pantalla d'un monitor per llançar-la a terra i poder extreure'n els metalls que la componen. Ho fa amb rictus serè i vestit del Barça, fins i tot amb polsera blaugrana. No alça un trofeu, però està d'enhorabona perquè ha aconseguit trobar un objecte preuat que, amb sort, li reportarà un grapat de monedes.

El mes de desembre passat aquesta fotografia va guanyar el primer premi de la Foto de l'Any de l'Unicef, organitzat pel comitè alemany d'aquesta agència, en col·laboració amb la revista GEO. La signa el fotògraf teutó Kai Löffelbein i forma part d'un reportatge elaborat a Ghana el setembre passat. Aquest nen, trobat fortuïtament

pel fotògraf, és a l'abocador de deixalles tòxiques d'Agbogbloshie, situat a Accra, la capital d'aquest país africà. "Vaig quedar sorprès per la seva indumentària", assegura Löffelbein, però mai sabrem el perquè de tot plegat: "Vaig intentar parlar amb ell, però va ser impossible; no entenia l'anglès", comenta.

La instantània de Löffelbein posa de manifest l'exportació de residus electrònics a l'Àfrica, que suposa una amenaça per a la salut i provoca seriosos danys al medi ambient. Segons estimacions de les Nacions Unides, 6.500 tones d'aquests residus produïts al món s'envien cada mes a Ghana, i la majoria acaba en aquest abocador de la fotografia. Una instantània, doncs, que obre nous camins al seu autor i que recorda, alhora, les aspres dreceres per on, sovint, també transita el Barça.

Josep Cubells, davant els trofeus dels anys cinquanta a les oficines de Méndez Vigo.

Josep Cubells, una vida pel Barça

Va ser conserge del FC Barcelona durant 33 anys en sis seus diferents. I en una d'aquestes, després dels bombardejos de Barcelona el 1938, va salvar documents i patrimoni del Club. Repassem la trajectòria d'un empleat entregat al Barça

T Policarpo Sánchez

F Arxiu FCB i Família Cubells

Havia nascut el dia 4 de juny del 1900 a la porteria en la qual treballaven i vivien els seus pares. Dependent de comerç des de molt jove, va casar-se amb Josefa Artigas Solé el 1921, poc abans d'haver de complir un servei militar de tres anys de durada, durant els quals només va poder visitar la seva esposa durant un permís de 20 dies. Després de jurar bandera a Santander, és destinat a la guerra d'Àfrica, on passa moltes penúries i és condecorat el 23 d'agost del 1922 amb la Medalla del Marroc amb el passador de Melilla per *"sufrir vivo tiroteo con el enemigo durante todas las noches"*. La tardor del 1924 acaba el malson i pot tornar a Barcelona.

S'instal·la amb la seva esposa a la porteria regentada per la seva mare, ja vídua, al passeig de Sant Joan, on naixerà la Carme,

LA SEVA VIDA VA FER UN CANVI ABSOLUT QUAN ES VA CREUAR AMB EL BARÇA

la seva primera filla, l'agost del 1926. La data que canviarà completament la vida de Josep Cubells i la seva família està molt a prop: el 21 de juny del 1927 la Junta Directiva del FC Barcelona aprova per unanimitat, a proposta del directiu senyor Roura, que prèviament s'ha posat en contacte amb ell,

concedir-li el lloc de conserge de les seves oficines, amb habitació gratuïta al domicili social del Club i una mensualitat de 275 pessetes. Si bé se li comunica oficialment el dia 1 de juliol, la primera guàrdia la duu a terme a la plaça del Teatre, seu del Barça, la nit del 29 de juny del 1927.

Exercint el seu càrrec recorrerà tots els locals que va tenint el Club. La seva segona filla, Mercè, naixerà a l'habitatge que se li facilita a la planta baixa del domicili social del Barça al carrer Diputació, 254. Josefina, tercera i última filla del matrimoni, naixerà en el principal de Consell de Cent, 333, la seu bombardejada el 1938. A més, el fill de Mercè també va néixer al Club, al passatge Méndez Vigo.

Tota la família s'implicarà en les tasques de les oficines del Club: guardaran la recaptació de les taquilles del camp de les Corts, dipositada a la nit a les oficines, moltes vegades en unes maletes que es col·locaven sota els llits de les filles, fins que els dilluns s'ingressava al banc; arribaran a detenir, en una ocasió, uns lladres que es disposaven a robar el que s'havia recaptat de la mateixa taula on es comptaven els diners abans de portar-los al banc; atendran de manera imparable i incansable el telèfon els dies de partit, facilitant a bars, a establiments comercials de tot tipus, a socis i a aficionats els resultats de la jornada futbolística tan bon punt acaben; mantindran nets i brillants tots els trofeus conquistats en una operació que es repetirà sistemàticament cada 15 dies en totes les vitrines -la Mercè, la Josefina i la Carme no podran sortir al carrer, si no han dut a terme abans aquesta tasca-, i mantindran immaculades les seues, com quan freguen a mà una extraordinària escala del domicili de Méndez Vigo. Josep Cubells

VA SERVIR EL CLUB EN TOT MOMENT, SENSE TENIR EN COMPTE LES DIFICULTATS

estarà a disposició del Club a qualsevol hora del dia i de la nit per atendre els jugadors del primer equip, com farà en alguna ocasió amb el mateix Kubala. O recorrerà 15 quilòmetres amb bicicleta per avisar un jugador que ha de presentar-se l'endemà per jugar. El seu gendre Rafael Rico Estévez, marit de la Mercè, va ser també conserge a les oficines fins a la seva jubilació; Antoni Prats Lagrana, marit de la seva filla Carme, va treballar a la Secretaria General del Club durant 40 anys (fins al 1988), i el seu cunyat, Antoni Masip, va treballar al camp de les Corts. Tota una família, doncs, entregada amb total lleialtat al Barça.

Cubells, davant el panell en el qual s'indicaven els dies que faltaven per a la inauguració del Camp Nou. La fotografia va ser portada de la REVISTA BARÇA.

Sáenz Guerrero

UN DELS PROTAGONISTES EL 1936

Com ja va explicar la REVISTA BARÇA l'abril de l'any passat, els empleats del Club van ser vitals per evitar la confiscació sindical en els primers dies de la Guerra Civil. Davant aquesta possibilitat, el matí del 15 d'agost del 1936, els nou treballadors que es trobaven a les oficines de Consell de Cent, entre ells Cubells, es van constituir en un Comitè de Treballadors que van prendre el control anticipant-se a una intervenció forana a punta de pistola. Manuel Bassols (comptable), Rossend Calvet (secretari general), Eusebi Carbonell (caixer), Josep Farré (meritori), Josep Olivé (cobrador), Jaume Roig (oficinista), Marià Pellejero (encarregat de material), Josep Pujol (dependent) i Josep Cubells (conserge). Els noms dels herois. Van fer un pas endavant. Van mantenir el control del Club, el seu esperit esportiu, la integritat de les seves instal·lacions i el seu patrimoni. Els rostres d'aquests empleats, generalment anònims, van ser rescatats per la revista gràcies a la troballa dels seus carnets sindicals a l'Arxiu de Salamanca.

EL MERESCUT HOMENATGE A UNA GRAN FAMÍLIA BARCELONISTA

En els instants previs al partit amb el Betis, el 15 de gener passat, el president Sandro Rosell va voler compartir els records de la família Cubells. La Josefina i la Mercè van recórrer el Museu amb el president, el vicepresident Jordi Cardoner i el directiu Eduard Coll van poder copsar la informació que s'ofereix sobre el seu pare i la seva incidència en la vida del Club. Amb la lògica emoció d'aquests moments, les filles de l'exemplar conserge van unir el record del passat amb el present en fotografiar-se amb la Copa del Mundial de Clubs que s'havia aconseguit setmanes enrere. Per a la família Cubells el Barça és molt especial. No es tracta només que siguin barcelonistes, el Club va ser casa seva. Sens dubte, Josep Cubells mereixia aquest record i homenatge, però, a més, sabem que aquest record serà viscut d'una forma especialment entranyable per part d'una família que va experimentar el barcelonisme de manera única i irrepetible. Per tot això, la figura de Cubells significa un compromís amb una manera d'entendre la vida.

Miguel Ruiz

Des del 1927 fins a la seva defunció el 1960, Josep Cubells va ser el conserge del FC Barcelona. I cobrador del Club entre el 1939 i el 1941, dates en les quals el domicili social en un local de la Gran Via no reunia les condicions per poder viure amb la seva família. El llavors vicepresident Josep Vidal-Ribas li va prometre reintegrar-lo al seu lloc de conserge si trobava un lloc millor. I va complir la seva paraula. Només deu dies més tard, el directiu es quedava l'edifici del passatge de Méndez Vigo, número 4, un magnífic xalet a un preu molt econòmic. L'1 d'abril del 1941, aquest lloc es convertia en el nou local social del Club i, des d'aquesta mateixa data, Cubells recuperava el càrrec de conserge, amb dret a habitatge gratuït i percebut un sou mensual de 480 pessetes.

La seu, bombardejada

Trenta-tres anys de fidelitat i dedicació completa al Club. Una vida personal i professional sempre vinculada al Barça. Però dos esdeveniments fan de Josep Cubells algú etern en la història del FC Barcelo-

na. Els dos es produeixen en plena Guerra Civil: un, l'agost del 1936 (vegeu requadre) i l'altre, la nit del 16 de març del 1938. Aquell dia Josep Cubells estava sol a les oficines de Consell de Cent. Havia enviat la família fora de la ciutat per por dels bombardejos. Cubells, doncs, estava observant els coets d'orientació per als avions, quan va sentir el soroll d'alguna cosa que baixava i, gairebé sense temps per adonar-se'n, va sentir un gran terrabastall i que la casa s'enfonsava. La bomba va destruir les habitacions i la cuina del seu habitatge. Ell, però, va salvar la vida, perquè la seva curiositat l'havia portat a la part posterior, la que donava a l'illa de

cases interior. En aquest tràgic succés van morir cinc veïns que eren a l'escala, i la seu va quedar pràcticament tota destruïda. Entre les runes hi havia papers i una gran quantitat de copes, plaques i guardons. En van quedar destrossats més de tres-cents. Cubells no va morir de miracle i va salvar, posant en risc la seva vida, tota la documentació i tots els trofeus que va poder, evitant que el patrimoni del Club desaparegués a mans de persones alienes. Amb l'ajuda d'altres empleats i d'alguns amics va dipositar el material en un magatzem segur.

El 1963, per iniciativa de la REVISTA BARÇA, es va fondre la ferralla d'una vuitantena de

EL SEU RECORD POSA EN VALOR EL TREBALL DELS EMPLEATS DEL CLUB

trofeus destruïts en aquell bombardeig, i amb el metall resultant van crear un gegantesc trofeu simbòlic que va ser batejat com La Copa de Tots, que actualment es troba al Museu. Josep Cubells la va fer possible. De la mateixa manera, es van recuperar 2.500 pessetes que es trobaven amagades en alguna de les canonades del pis de Consell de Cent; amb l'ajuda de Paulí Carbonell, integrant de la Comissió Gestora que dirigia llavors el Club, es van incrustar en les restes de l'edifici i van recuperar els diners de l'Entitat.

La matinada del dia 5 de desembre del 1960 moria Josep Cubells. La comitiva fúnebre va sortir de Méndez Vigo, portant el fèretre a coll jugadors i directius en una interminable filera d'afecionats blaugrana que retien homenatge a un heroi.

Carta per la qual es comunicava a Cubells la seva contractació com a conserge del Club (1927).

TOTS AL
CAMP
AMB ESTRELLA DAMM

10€ DE DESCOMPT
EN LA TEVA ENTRADA PER VIURE EL BARÇA
AL CAMP NOU I AL PALAU BLAUGRANA (*)
Per la compra de 5€ en productes **Estrella
Damm**

Per cada compra mínima de 5€ en productes Estrella Damm, recull el mateix establiment el val de descompte que conté un codi promocional. Introdueix el codi directament en el web de venda d'entrades del Club (www.fcbarcelona.cat) i gaudeix del descompte de 10€ en comprar una entrada per a un partit de les seccions de futbol, futbol sala, bàsquet, handbol o hoquei. Màxim 1 codi promocional per cada operació de compra d'entrades. (*) Promoció vàlida per als partits de lliga jugats al Camp Nou i les seccions de bàsquet, futbol sala, handbol o hoquei durant els mesos de febrer, març i abril del 2012. Moment limitat.

Estrella Damm recomana el consum responsable. Alc. 5,4% Vol. Promoció exclusiva per a la compra d'entrades en el web oficial del FC Barcelona (www.fcbarcelona.cat). Promoció no acumulable a d'altres descomptes.

“L’èxit no és assolir l’objectiu, sinó donar-ho tot de tu mateix”

Albert Bosch es va convertir en el primer català a arribar al Pol Sud a peu i sense assistència després d'una travessia extrema de 67 dies, en què va recórrer prop de 1.200 km de gel, arrossegant un trineu de 130 quilos

T **Ketty Calatayud**

Albert Bosch confessa que no és un bon espectador, a ell li agrada l'esport però no des d'una cadira o un sofà. Així s'explica que, sentint-se barcelonista, no és un gran amant del futbol, ni de mirar-se els partits. Aquest multiaventurer i emprenedor nascut a Sant Joan de les Abadesses fa 45 anys analitza el Barça actual des de la perspectiva de la gestió i la conducta humana, de la qual és un autèntic expert.

Molt al principi de la seva aventura a l'Antàrtida es va quedar sol quan el seu company Carles Gel va haver d'abandonar per una lesió al peu. Com va afrontar aquell contratemps?

Tot estava preparat per anar en parella. Aquesta expedició no és en solitari, sinó acompanyat, però em vaig quedar sol al quilòmetre 30 de 1.155. La dificultat estava en el fet que la mentalització, la preparació estratègica, l'aportació de material és totalment diferent, i els riscos es disparaven, deixant a part la gestió de la solitud. No és el mateix que t'estiguis preparant dos anys al fet que en 24 hores hagis de decidir continuar en solitari a fer un repte que és dels més grans que hi ha en aquest tipus d'aventura.

Aquest va ser el moment més complicat, o els 15 dies que van passar dins de la tenda sense poder sortir pel mal temps?

El moment més complicat va ser la gestió d'aquests 13 dies que vam estar dins la tenda per mal temps, més els dos dies esperant l'evacuació del Carles. La tensió de veure que perdies oportunitats de complir un repte que feia tant de temps que estàvem preparant va ser dur mentalment, també perquè era una gran decepció pel projecte i pel meu company, que havia d'abandonar un somni que feia molt de temps que perseguia, i per mi mateix, perquè si continuava assumia uns riscos, un esforç i uns dubtes familiars molt importants. Però un cop prens la decisió, és el moment de més energia. Tinc claríssim que l'èxit no és aconseguir l'objectiu, sinó donar tot el que pots de tu mateix. Si ho fas és quan estàs veritablement orgullós.

Com van passar els dies dins la tenda, sense poder sortir?

Els 13 dies per mal temps es van fer molt llargs. Hi havia una tempesta impressionant i no podíem sortir pràcticament per a res. Teníem poc espai i estàvem estirats, asseguts o agenollats. Només podíem sortir per treure la neu de la tenda perquè no cedís, a fer les necessitats o buscar algun aliment al trineu, però eren sortides molt ràpides perquè et quedaves congelat. Fora estàvem a més de 40 graus sota zero i amb molt vent. El que fèiem era dormir molt, xerrar a vegades, o escoltar una mica de música o cuinar.

M'han dit que també contestava correus i alguns de feina!

Només tenia accés a set persones. Tenia un *mail* especial, que anava per satèl·lit, i amb una capacitat limitada. Contestava correus del projecte, bàsicament, i després amb dues persones de feina. No em puc desconnectar de tot, ni en un lloc així. No estava treballant activament però sí que en alguns temes se'm consultava. I després també rebia un *mail* comprimit amb tots els missatges de suport del web, i això em donava molta força. També emetia una crònica diària el seu meu bloc, i vaig arribar a tenir 48.000 visites úniques.

Ha protagonitzat altres aventures, però aquest va ser el seu repte més important?

Com a repte global, com a projecte, sí, era el més gran i el més ambiciós. Ho vam treballar molt durant un any i mig. Això no és un esport de caprici, és un pla de negoci. S'ha de buscar un pressupost important, fer un pla de comunicació, buscar el material, gestionar la logística, la seguretat... Ara, com a moments difícils i arriscats, muntanyes com l'Everest, el McKinley, o en dies concrets al Dakar he passat moments crítics i molt durs. No m'agraden els riscos, prefereixo evitar-los si puc, i per això em vaig treure l'apèndix per no tenir un ensurt. Jo busco afrontar reptes i objectius macos i interessants pels quals val la pena arriscar. La vida està per viure-la intensament.

Quina és la seva relació amb el Barça?

Sempre l'he anat seguint, però tinc el problema que sóc molt mal espectador, en general.

M'agrada jugar a tennis però gairebé mai veig un partit. Sóc un apassionat de la moto i no veig una carrera. Sóc molt d'acció. Sempre al llarg de la meua vida he estat hiperactivat i no tinc temps. A més, jo no tinc televisió a casa.

Què és el que més l'interessa del Barça?

El model Guardiola m'agrada molt i l'he seguit molt. Del futbol m'agrada més la part d'estratègia i de gestió, d'actitud, més que la part del joc. Guardiola ha aportat a aquest esport un estil, una categoria i un valor que aprecio molt. No m'agrada l'esport només per guanyar, m'agrada que tingui un sentit. Això fa que t'identifiquis més amb el club de la teua ciutat, que a més a més abandera el model de la Masia. Estic orgullós que a la meua ciutat, al meu país, hi hagi un club modèlic no només en quantitat de victòries o nombre d'aficionats, sinó en la gestió dels valors en general i que vol treballar pel futur. És un exemple per a la societat treballar pel futur encara que els qui recullin els fruits seran uns altres directius. Això és de les coses que em fa identificar més amb el Barça. Com a espectador sóc molt dolent, però com a analitzador que sóc de l'anàlisi i la conducta humana gaudeixo molt.

El Barça l'ha acompanyat d'alguna manera en els seus viatges?

Cada setmana entrava en el *Tot Gira* de Catalunya Ràdio i sempre em feien la conya: "Quin color és el que veus al teu voltant?". "Tot blanc", deia. "Ui, deus tenir molta mania al color blanc!". I la veritat és que sempre m'ha passat en totes les aventures, que m'he trobat alguna cosa relacionada amb el Barça. Una vegada al McKinley, a Alaska, al camp 3, un francès em va dir que el Barça havia guanyat la Copa d'Europa de Roma. Va passar no sé quina notícia política molt important i no me'n vaig assabentar, però del Barça sí. He anat a llocs molt remots del planeta, llocs molt difícil d'arribar. A la selva de Papua, allà perduts després de 12 dies de *trekking*, em vaig trobar un indígena amb la samarreta del Barça. O compartint tenda amb un xerpa a l'Everest em va començar a parlar del Barça. Quan més barcelonista et sents és en aquests moments.

"ESTIC ORGULLÓS QUE A LA MEVA CIUTAT, AL MEU PAÍS, HI HAGI UN CLUB MODÈLIC NO NOMÉS EN ÈXITS O NOMBRE D'AFICIONATS, SINÓ TAMBÉ EN LA GESTIÓ DELS VALORS"

"EN TOTES LES AVENTURES QUE HE FET, I EN ELS LLOCS MÉS REMOTS, SEMPRE M'HE TROBAT ALGUNA COSA RELACIONADA AMB EL BARÇA"

Albert Bosch, assegut en un sofà de la Llotja Presidencial.

XERRADES AMB ELS NENS DE LA MASIA

Albert Bosch participarà pròximament en el Pla de Formació Cultural de La Masia. Centre de formació Oriol Tort, on explicarà als residents les seves experiències, igual que ha fet Valentí Fuster i Lilian Thuram, i pròximament o Ferran Adrià. "Em fa molta il·lusió fer unes xerrades a la Masia. Primer pels nanos, m'agrada molt parlar amb nanos, però també perquè la Masia és un exemple de com gestionar a llarg termini. És un model per a la societat i això m'interessa molt". Sens dubte els nois podran gaudir de les explicacions d'aquest aventurer que ha participat en vuit Dakars (dos en moto i sis en cotxe), ha fet més de cent curses de diferents disciplines d'esports extrems i ha completat el projecte "7 Cims", escalant les muntanyes més altes de cada continent, amb l'Everest com a punt final. El seu darrer repte al Pol Sud, creuant tota l'Antàrtida des del mar, va commemorar el centenari de l'arribada del primer home al Pol Sud, el noruec Roald Admunsen, el 12 de desembre del 1911, que per l'Albert Bosch és "una de les fites més intenses assolides per l'home en tota la història".

Alex Caparrós - FCB

ECO-BOTTLES FETS A BARCELONA

ALUSPORT
BOTTLES

PATROCINADOR PRINCIPAL
SECCIÓ FUTBOL SALA FC BARCELONA

NOVA COL·LECCIÓ BOTTLES FC BARCELONA TEMPORADA 2011-2012.
JA DISPONIBLE A alusportbottles.eu, A LA FCBOTIGA MEGASTORE DEL
CAMP NOU I A LA RESTA DE BOTIGUES DE LA XARXA OFICIAL.

Aquesta imatge, ningú no la vol veure

**JUNTS X
ÀFRICA**
CRISI HUMANITÀRIA

www.juntsXafrica.com

Ajuda a fer desaparèixer aquesta imatge i emporta't regals solidaris dels teus jugadors preferits.

Fam, sequera, malalties, èxode, conflictes humans..., milions de persones estan en risc de mort a la Banya d'Àfrica. **Però, entre tots, podem fer que aquestes imatges comencin a desaparèixer.**

Entra a juntsXafrica.com, fes un donatiu i ajuda'ns a començar a esborrar aquesta realitat. L'aportació que hi facis es destinarà íntegrament a projectes d'emergència humanitària de l'ACNUR, la FAO i UNICEF.

A més, podràs participar en el sorteig de **samarretes, pilotes, guants i botes signades pels teus jugadors preferits.**

A favor de

unicef

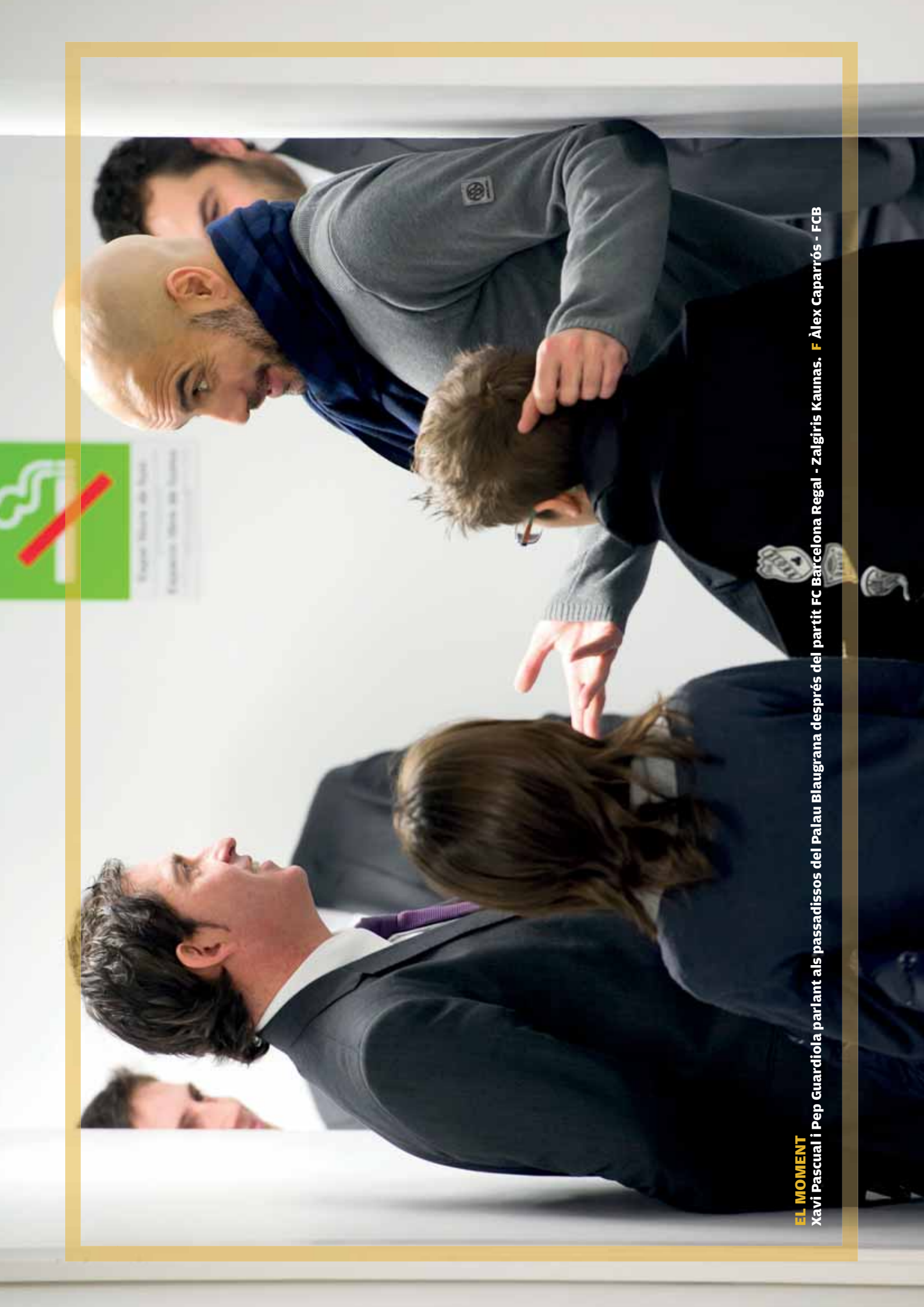
FUNDACIÓ
FCBARCELONA

Obra Social "la Caixa"

FUNDACION
Real Madrid

EL MOMENT

Xavi Pascual i Pep Guardiola parlant als passadissos del Palau Blaugrana després del partit FC Barcelona Regal - Zalgiris Kaunas. **F** Àlex Caparrós - FCB

EL BARÇA REFORÇA EL LLIGAM AMB LA BRESSOLA

El president Sandro Rosell es va reunir amb els responsables d'aquesta xarxa d'escoles de la Catalunya Nord. En la reunió es va ratificar el conveni que, des de fa anys, vincula ambdues entitats i que estableix la posada en marxa d'iniciatives i intercanvis culturals que permetin apropar el Barça als seus alumnes.

MOR L'EXFUTBOLISTA PERE ROCAMORA, 'PERICHE'

L'exjugador Pere Rocamora, *Periche*, va morir als 89 anys. Periche era un extrem esquerre amb un alt nivell tècnic que va arribar al FC Barcelona a les acaballes de la temporada 1946/47 procedent de l'Hèrcules. Amb la samarreta blaugrana va jugar 16 partits i va marcar cinc gols fins al 1948, any en què va guanyar la Lliga amb el Barça.

LLIURATS ELS PREMIS DE LA VII MOSTRA DE NADALES BLAUGRANA

Joan de Lemus, de cinc anys, va rebre el primer premi i el seu dibuix va ser la felicitació de Nadal del Club de les festes nadalenques. El vicepresident Jordi Cardoner i la il·lustradora Eva Armisén van ser els encarregats de lliurar els premis al guanyador i als 10 finalistes del concurs de nades.

SANDRO ROSELL, AMB EL CASAL DE L'AVI

El president del FC Barcelona Sandro Rosell, acompanyat del vicepresident de l'Àrea Social Jordi Cardoner, van mantenir a la Sala París la tradicional trobada amb els integrants del Casal de l'Avi per fer balanç del 2011

■ Premi per eradicar el fum del Camp Nou

La Sociedad Española de Medicina de Familia y Comunitaria (semFYC) va premiar el FC Barcelona per la decisió que el Camp Nou sigui un espai sense fum. El president Sandro Rosell i el directiu Jordi Monés, responsable de l'Àrea Mèdica, van rebre el premi Sense Fum, un guardó destinat a reconèixer alguna personalitat o institució que hagi destacat d'alguna manera en la defensa d'un entorn més saludable sense fum, de mans de Josep Basora, president del semFYC, en un acte que va comptar també amb la presència del conseller de Salut de la Generalitat, Boi Ruiz.

■ Reconeixement de la premsa internacional

L'Associació Internacional de la Premsa Esportiva (AIPS) va escollir el FC Barcelona com el millor equip del 2011, després de la votació de 363 periodistes de 80 països. El Barça va obtenir el 43% dels vots, per davant dels All Blacks i la selecció brasilera de voleibol. L'equip d'handbol blaugrana va quedar quart, amb un 7,57% dels vots. El vicepresident Carles Vilarrubí va recollir el premi en la gala del 75è Congrés Internacional de l'AIPS que es va celebrar a Innsbruck (Àustria). El Juvenil B blaugrana també es va endur el premi Fair Play per deixar-se marcar un gol en un partit davant el Castelldefels, després d'avançar-se quan un rival estava lesionat.

■ Les celebracions de Nadal

Amb motiu de les festes nadalenques, el Club va celebrar diversos actes com ara la trobada amb els esportistes, executius, membres dels diferents equips tècnics i empleats dels diferents departaments del Club, els més antics dels quals van rebre una insígnia de plata pels seus 25 anys a l'Entitat. També es van fer les respectives celebracions amb els equips base de futbol i els equips base de les seccions professionals; amb l'Agrupació Barça Veterans; amb els membres del Casal de l'Avi; i amb els professionals dels mitjans informatius que segueixen l'actualitat blaugrana.

■ Campanya contra la fam a l'Àfrica

La Fundació del Barça va fer l'entrega del material per a la campanya 'Junts per Àfrica', organitzada conjuntament amb l'Obra Social de la Caixa i la Fundació del Reial Madrid, en favor de l'UNICEF, ACNUR i FAO. Es tracta d'un projecte solidari que pretén recaptar diners per fer front a l'emergència humanitària de la Banya d'Àfrica. El material lliurat, deu samarretes, cinc pilotes signades per diversos jugadors com Carles Puyol, Cesc Fàbregas i Gerard Piqué, un parell de guants usats per Víctor Valdés i signats per ell i unes botes de Leo Messi, servirà per promoure un sorteig amb l'objectiu de la participació del màxim nombre de persones.

T Xavier Catalán F Miguel Ruiz i Àlex Caparrós - FCB

■ **Valdés, millor esportista català del 2011**

Víctor Valdés va ser nomenat millor esportista català del 2011. El porter blaugrana, que succeeix en aquest premi Xavi Hernández i Carles Puyol, va recollir el guardó a la gala dels Premis de la Festa de l'Esport Català que organitzen la UFEC (Organització de Federacions Esportives Catalanes) i el diari *Sport*, que es va fer al Palau de Congressos de Catalunya. El FC Barcelona també va ser guardonat en la categoria de Millor Equip Masculí i el capità de la secció de bàsquet, Juan Carlos Navarro, va ser premiat en la categoria d'Esportista Català més Universal.

■ **Navarro, millor esportista espanyol del 2011**

Juan Carlos Navarro va ser premiat com a Millor Esportista Espanyol del 2011 a la 64a Gran Gala de *Mundo Deportivo*, celebrada al Palau de Congressos de Catalunya. En les dues edicions anteriors els guardonats van ser els blaugranes Xavi i Iniesta. A més, el capità Carles Puyol va rebre el trofeu al Fair Play i David Villa, el Premi Extraordinari d'aquesta edició. L'entrenador de l'equip de futbol sala blaugrana, Marc Carmona, i el d'handbol, Xavi Pascual, van ser guardonats amb el trofeu al Millor Entrenador d'Espanya i el Dr. Pruna es va endur el trofeu a la Medicina Esportiva.

JORNADA DE CONVIVÈNCIA AMB L'ESCOLANIA DE MONTSERRAT

Els nois de l'Escolania de Montserrat van fer una visita als joves del planter blaugrana a la nova Masia Oriol Tort. La trobada entre els integrants de la Masia i l'Escolania de Montserrat ja s'ha convertit en una tradició en els últims anys i serveix per mantenir vius els vincles entre ambdues entitats.

EL BARÇA SE SUMÀ A L'HOMENATGE A JARQUE

El vicepresident Jordi Cardoner i els directius Jordi Mestre i Josep Ramon Vidal-Abarca van representar el Club en l'acte d'inauguració de l'estàtua en memòria de l'etern capità blanc-i-blau, Dani Jarque, que va tenir lloc a la porta 21 de l'estadi Cornellà-El Prat.

■ **Campions de la Copa Asobal!**

El Barça Intersport va guanyar la setena Copa Asobal de la història de la secció. Després de derrotar a les semifinals el Valladolid per 32-26, el conjunt de Xavi Pascual va tenir com a rival a la final l'Ademar de Lleó, l'equip amfitrió, que va eliminar l'Atlètic de Madrid. El Barça, amb un immens Nagy, màxim golejadore del matx amb 9 dianes i designat millor jugador del torneig, va anar per davant al marcador durant tot el partit. Amb tot, no va ser fins als darrers instants del partit que es va certificar el triomf. L'equip local va disposar de la darrera pilota per empatar el matx però un magnífic Saric va fer l'enèsima aturada i va deixar el marcador en el 28-27 final.

■ **Renovacions de Fontàs, Pinto, Cuenca i Abidal**

Entre els últims mesos del 2011 i els primers del 2012, fins a quatre jugadors han ampliat la seva relació contractual amb el FC Barcelona. Són els casos d'Andreu Fontàs, que va allargar el seu contracte fins al 2015; de Pinto, que ho va fer per un any més; d'Isaac Cuenca, que va passar del filial al primer equip i va ampliar contracte fins al 2015; i, finalment, d'Éric Abidal, fins al 30 del juny de 2013. En el cas del defensa francès, l'acord inclou la possibilitat de prorrogar-lo fins al 2015 i es manté la clàusula de 45 milions d'euros.

LA CAMPANYA 'UN SOMNI PER UN REGAL' ALS CENTRES CRAE

La Fundació FC Barcelona va portar la campanya *Un somni per un regal* a sis centres CRAE (Centres Residencials d'Acció Educativa) de Barcelona. Aquesta acció va ser possible gràcies al compromís dels jugadors dels equips formatius del FC Barcelona i als membres de l'Agrupació Barça Jugadors.

DÍDAC LEE, PREMI NACIONAL D'INTERNET 2011

El jurat de la dotzena edició dels Premis Nacionals de Comunicació del 2011 va atorgar el guardó, en la categoria d'Internet, a Dídac Lee, el directiu de l'Àrea de Noves Tecnologies del FC Barcelona.

■ Visita als nens ingressats als hospitals

Un any més i coincidint amb les dates nadalzenques, els jugadors del primer equip de futbol i una representació de la Junta Directiva van repartir regals als nens i nenes ingressats a diferents centres hospitalaris de Catalunya. Aquest acte es realitza en el marc de la campanya de la Fundació FC Barcelona 'Un somni per un regal'. Els centres que van rebre la visita dels jugadors barcelonistes van ser l'Hospital de Barcelona, l'Hospital Vall d'Hebron, l'Hospital de Sant Pau, l'Hospital del Mar, l'Hospital Sant Joan de Déu, l'Hospital Trias i Pujol i l'Hospital de Nens de Barcelona.

■ El Barça arrasa als premis de la LFP

El FC Barcelona va ser el protagonista absolut en els premis que atorga la Lliga de Futbol Professional corresponents a la Lliga 2010/11. Gairebé tots van ser per al conjunt blaugrana, que es va emportar el de millor porter (Valdés), millor defensa (Abidal), millor migcampista (Xavi), millor mig atacant (Iniesta) i millor davanter (Messi). El jugador argentí també va ser guardonat com a millor jugador de la Lliga, mentre que Josep Guardiola va ser reconegut com a millor tècnic. A més, Marc Bartra, del Barça B, va rebre el premi al jugador revelació de Segona Divisió.

EL NOU AUTOCAR OFICIAL

El FC Barcelona va presentar el nou autocar oficial del Club, juntament amb la companyia Autopullman Padrós, col·laborador oficial del Club i autocar oficial des de la temporada 2003/04. Aquest nou vehicle és el vehicle oficial del primer equip de futbol i també estarà disponible per a les altres seccions professionals del Club

SUPORT A L'ANY NOU XINÈS

Els directius Dídac Lee i Josep Ramon Vidal Abarca van assistir al sopar benèfic de la Nit Vella que es va celebrar amb motiu de l'arribada de l'Any Nou xinès, l'Any del Drac. Els tres capitans de l'equip, Puyol, Xavi i Valdés, juntament amb Messi, van felicitar l'Any Nou a la comunitat xinesa de tot el món.

■ Acord amb Intervida

La Fundació FC Barcelona i Intervida van presentar un acord de col·laboració pel qual aquesta ONG de cooperació internacional, especialista en educació infantil, passa a gestionar els XICS (Xarxa Internacional de Centres Solidaris) del Senegal, Burkina Faso, Mali i l'Equador, països en els quals Intervida ja hi treballa. Amb aquesta entesa, que tindrà una durada de tres anys, la Fundació FC Barcelona posa en mans d'una entitat de cooperació internacional experta en educació la gestió d'aquests centres que ofereixen formació en valors als nens i nenes a través de l'esport, així com reforç educatiu i psicosocial. L'acte va ser presidit per Sandro Rosell, que va estar acompanyat de Ramon Pont, vicepresident primer de la Fundació, Marcel Abbad, director general d'Intervida, i Santiago Ballester, director general de Dret i d'Entitats Jurídiques de la Generalitat.

SOLIDARIS AMB EL JAPÓ

Coincidint amb la disputa del Mundial de Clubs al Japó, els jugadors del primer equip van participar en una trobada amb un grup de tretze nois i noies d'entre 9 i 18 anys provinents de l'àrea afectada per l'accident de la central nuclear de Fukushima.

egarsat HATEPS Nº 276 | suma

la mütua laboral del **FC BARCELONA**

KIMIM

TOTS TENIM COPS AMAGATS

**CADA DILLUNS
A LES 22.25**

Vocació de servei al Barça

Jordi Moix és el directiu responsable de l'Àrea de Patrimoni del Club. Des de jove ha volgut fer quelcom pel Barça. Ara té l'oportunitat de fer-lo més gran i no la pensa desaproveitar

T Marc Parramon F Àlex Caparrós - FCB

“La millor garantia per a la independència d'un club és la seva solidesa patrimonial”. Aquest és un dels lemes de Jordi Moix i Latas (Barcelona, 1960), directiu del FC Barcelona responsable de l'Àrea de Patrimoni. Ell és l'encarregat de la gestió dels béns immobles del Club, d'impulsar-ne els projectes, de fer-los viables i de liderar les relacions institucionals amb les administracions competents. Una tasca complexa en l'actual context però que presenta reptes emocionants. Conscient que el Club ha fet els seus grans creixements socials lligats a operacions

patrimonials, Moix assegura que aquesta gestió mai ha de perdre de vista “els esports, els socis i el rendiment econòmic”. Cada decisió en aquest àmbit ha d'aturar-se ineludiblement en cadascuna d'aquestes estacions.

Les caselles del seu Monopoly són quatre: Les Corts, Sant Joan Despí, Can Rigal i Viladecans. Ara per ara, el que més il·lusió li genera és el futur Espai Barça. Serà el tercer intent del Club de reordenar les propietats de Les Corts, aquest cop amb un nou Palau, la remodelació del Camp Nou, més serveis per als socis i nous espais lúdics.

Aquest barceloní crescut a Bellaterra va tenir el seu primer contacte amb una propietat del Club als 8 anys, quan el seu pare el va portar per primera vegada al Camp Nou. “Recordo que vam entrar pel Gol Sud i el primer que em va sobtar va ser veure la gespa verda”, recorda Moix, que fins llavors havia vist el terreny de joc només per televisió i en blanc i negre.

Format a ESADE, va acabar els seus estudis als Estats Units, a Arizona, i amb 21 anys va traslladar-se a viure tres anys a Nova York, on va treballar en una empresa d'assegurances i en un banc. Nova York és

A l'esquerra, Moix, amb l'esplanada de tribuna al fons, on es desenvoluparà l'Espai Barça. A dalt, a l'espai on hi havia el camp de Les Corts, al costat de la placa que n'acredita l'existència.

“una escola de vida”, assegura. El seu pare sempre li havia parlat de les bondats del Barça de les Cinc Copes, però Moix s'enganxa al Barça gràcies a l'Holandès Volador. “En aquella època jo també era primet, tenia els cabells tallats com ell i intentava, encara que sense èxit, imitar-lo”, reconeix, mentre recorda el punt d'inflexió que va suposar l'arribada de Cruyff al Barça als setanta. Una admiració que va decidir traslladar també al seu àmbit familiar més proper: “Un dels meus fills es diu Jordi-Johan”.

GESTIÓ PATRIMONIAL: “ESPORTS, SOCIS I RENDIMENT ECONÒMIC”

Aquest consultor immobiliari, urbanístic i financer va formar part de la marea blaugrana que va conquerir Basilea l'any 79. “Allà em vaig imbuir de l'eufòria esportiva i de país”, reconeix. Uns anys després, també va formar part de la pocsó siclenciosa del barcelonisme pels carrers de Sevilla. “En aquella època vivia a Madrid i, abans de la final, el missatge del meu contestador automàtic era: “Campions, campions! Oé, oé, oé!”.” Quan va arribar de la ciutat del Guadalquivir l'aparell estava incandescent. Mitja hora de missatges. “¡De

Steava no beberás!”, li van enregistrar els més imaginatius.

Casat amb la Carlota i amb tres fills, Gal·la, Jordi-Johan i Max, Moix ha sentit “des de jove la necessitat de fer quelcom pel Barça” i creu cegament en “un Club plural, democràtic i propietat dels socis”; una mostra d'això és el seu nodrit currículum electoral. Ha format part de diverses candidatures a la presidència del Barça. En les eleccions del 97 amb l'equip d'Àngel Fernández, a les del 2000 amb Lluís Bassat, a les del 2003 amb Joan Laporta i a les del 2010 amb Sandro Rosell.

Aquest amant de la història contemporània és un home polifacètic i també poliesportiu. De petit competia al Club Natació Sabadell, d'on el seu pare en va ser vicepresident. Més tard va agafar la raqueta i durant deu anys va jugar a tennis. En la seva estada als Estats Units va flirtejar amb el futbol universitari, on es defineix, amb sentit de l'humor, com “tàcticament disciplinat i tècnicament limitat”. La seva redempció esportiva, però, va arribar sobre una bicicleta. Ha fet onze vegades la “Quebrantahuesos”, una ruta ciclista de més de 200 km pel Pirineu aragonès, i, fins i tot, curses pels Alps francesos, incloent els majestuosos Galibier i l'Alpe d'Huez, per on el Tour de França ha passat més de 50 vegades. “Acostumo a acabar cap al final, però, excepte lesions, no abandono”, confessa.

FUTUR I PASSAT

El soci 46122 ha escollit dos espais emblemàtics per il·lustrar aquest article. Des de la Sala Roma del Camp Nou es divisa una de les panoràmiques més completes dels terrenys del Club a Les Corts, zona que acollirà el futur Espai Barça. Per altra banda, Moix ha volgut retratar-se amb part de la història patrimonial del Club. En un dels pilars de l'edifici que hi ha a la confluència de Travessera de les Corts amb el carrer Numància es troba una placa que recorda que allà hi va haver, del 1922 i fins a l'any del seu enderroc i venda dels terrenys, el mític estadi de Les Corts. “Un lloc emblemàtic per al barcelonisme”, assegura Moix, i especialment per a ell, perquè en aquest estadi els seus pares, de nuvis, gaudien d'apassionants tardes de futbol amb el Barça de les 5 Copes, Kubala i companyia.

Peus plans i esport

Sovint es creu que no es pot practicar esport amb peus plans. No obstant això, alguns casos d'esportistes d'elit demostren la compatibilitat de l'anomalia amb la realització de l'activitat física

Els peus plans són una malformació de l'arc plantar que en alguns casos ni existeix i que afecta un 25% de la població. Tot i així, no és sinònim d'invalidesa i tampoc impossibilita fer esport, però pot suposar un problema mecànic que afecta no només els peus, sinó també la resta de l'estructura. Per tant, l'esportista amb peus plans ha de tractar-se de la manera més adequada per no malmetre la seva salut i obtenir-ne el millor rendiment.

DURANT ELS PRIMERS ANYS DE VIDA ÉS NORMAL TENIR ELS PEUS PLANS

El cos humà se sosté a terra sobre una superfície de contacte, els peus, que representen una base molt petita

per aguantar el pes de tot el cos. Els peus ens mantenen drets, ens estableixen, ens propulsen i ens equilibren per aconseguir el millor repartiment de càrregues perquè el pes del cos sigui suportable i perquè els moviments siguin òptims i mecànicament estables. En nens, els peus plans poden no ser una patologia real, sinó una part del procés de desenvolupament del cos relatiu als primers anys de vida a causa de la laxitud de les seves estructures toves. En aquest sentit, existeixen criteris per diferenciar un peu pla fisiològic d'un de patològic. Aquesta és una afecció molt corrent en nadons i nens petits. I és que, en els nens, l'arc del peu pot encara no haver-se desenvolupat juntament amb el creixement de lligaments, tendons, músculs i ossos. El tibament dels teixits que formen l'arc plantar, doncs, s'acaba de pro-

duir a mesura que el cos i les articulacions es desenvolupen, encara que no sempre és així. En el cas del peu pla fisiològic, aquest es pot corregir o minimitzar a través de tractament podològic i fisioterapèutic.

Per genètica o per l'aparició de malalties associades, l'arc plantar pot no aparèixer en l'edat adulta i en adults es pot tractar d'una patologia que pot afectar la vida

L'ÚS DE PLANTILLES ORTOPÈDIQUES MILLOREN EL RENDIMENT DEL PEU PLA

diària del pacient, tot i que no és incompatible amb l'esport si aquesta és tractada correctament. Amb un seguiment per part d'un especialista és possible no només

realitzar activitats que requereixin un esforç més intens del peu, sinó també practicar amb freqüència esports en què els peus siguin cabdals per a l'activitat física practicada. L'especialista prendrà una sèrie de mesures per optimitzar el rendiment i el descans dels peus i per evitar dolors associats en altres zones com al turmell o al genoll. En aquest sentit, és necessari l'ús d'unes plantilles ortopèdiques que assegurin un recolzament apropiat del peu i, alhora, evitin les càrregues indegudes. Tan important com les plantilles és també el calçat, que ha de ser el més adient i lleuger possible. Malgrat això, en adults l'arc plantar no s'acabarà mai de formar, exceptuant alguns casos molt extrems on finalment el metge decideixi tractar els peus plans mitjançant la cirurgia.

Coordinació **Cristina Cañaveras**
i **Francesc Orenes**
Assessors **Dr. Lluís Til,**
Dr. Franchek Drobnic
i **Dr. Santi García Torrel**
(Serveis Mèdics FCB)
Fotos **Miguel Ruiz - FCB**
Alex Caparrós - FCB

ESPORTISTES AMB PEUS PLANS

No hi ha millor manera d'explicar la compatibilitat de l'esport amb aquesta anomalia citant alguns exemples d'esportistes d'elit amb peus plans. Pelé, un dels millors futbolistes de la història, tenia els peus plans. Un altre exemple més proper és el de Txiki Begiristain, a qui els peus plans no li van suposar cap problema per convertir-se en un dels més destacats extrems esquerres de l'època. Si canviem de disciplina, concretament al bàsquet, trobem un mite de l'NBA, Magic Johnson, que també té aquesta anomalia i que també va triomfar en el seu esport.

Entrenament del primer equip a la Ciutat Esportiva Joan Gamper.

A més de la millor qualitat assistencial, tenim valors propis. I això ens fa molt diferents.

A Assistència Sanitària treballem per donar l'assistència mèdica de més qualitat als nostres assegurats. Per això reinvertim cada any els beneficis a millorar els serveis i a tenir cura dels qui et cuiden: els metges i el personal sanitari. Més de 4.000 metges a Barcelona, un servei d'urgències a domicili, l'Hospital de Barcelona només per als nostres assegurats... I, a més, tenim una cosa que ens fa encara més diferents: valors propis. Perquè som solidaris, fem costat a cada assegurat tota la vida, passi el que passi, i creiem en un sistema de salut sense ànim de lucre i cogestionat pels metges i assegurats. **Per això i per molts altres valors, som diferents.**

Truca'ns al 902 120 122 o entra a asc.es

LA MILLOR ASSISTÈNCIA DE LA TEVA VIDA

El cinquè dit de la maneta

Va passar a la història del FC Barcelona com a l'autor del cinquè gol en el Clàssic davant el Reial Madrid de la temporada 93/94. Johan Cruyff li va obrir les portes del vestidor del Barça, on va conèixer amb Pep Guardiola

T Carles Cascante

En el món del futbol, de vegades un gol t'obre les portes de la història. Un moment de glòria que il·lumina tota una trajectòria, especialment si el gol forma part d'un partit de videoteca. I el 5-0 del Barça de Cruyff al Reial Madrid s'inclou dins d'aquesta categoria. Iván Iglesias Corteguera (Gijón, 1971) va viure en primera persona aquella fita i va participar-hi activament, arrodonint el marcador amb el 5-0 definitiu. Iglesias va sortir de suplent i en els últims compassos d'aquell Clàssic de la temporada 1993/94 va donar el cop de gràcia al màxim rival: "Són records vius, ja que cada temporada hi ha Clàssics i inevitablement els recordes. Vaig tenir la sort de marcar el cinquè gol i, vulguis o no, això et marca. Va quedar per a la història i sempre serà recordat". L'exmigcampista d'aquell Barça de somni reconeix que el fet de poder disputar aquests Clàssics "va ser el màxim, el 5-0 va ser la

millor experiència viscuda en un camp de futbol".

"EL 5-0 VA SER LA MILLOR EXPERIÈNCIA VISCUDA EN UN CAMP DE FUTBOL"

Aquesta experiència al món del futbol va començar de ben jove. Format a l'escola de Mareo, va debutar a Primera amb només 20 anys.

L'any 1993 va arribar al FC Barcelona, fruit d'un acord amb l'Sporting en el qual també va estar implicada la cessió de Christiansen al quadre del Gijón. Actualment dirigeix l'escola de futbol JIN, al costat d'altres exfutbolistes de l'Sporting, i té una empresa familiar de formació i prevenció de riscos laborals.

Així doncs, portava poc més de 40 partits disputats amb el primer equip blanc-i-vermell quan va rebre una trucada que li canviaria la vida. El Barça va trucar a la seva porta. Enrere deixava el club de la seva vida, en el qual va entrar en edat benjamí: "El meu màxim valedor va ser Cruyff. Que una persona tan influent del nostre futbol

en aquella època i que segueix sent-ho en l'actualitat et volgués era un orgull, i encara avui m'omple de satisfacció."

Iván Iglesias vestiria durant dues temporades i mitja la samarreta blaugrana en la que seria l'etapa de més èxit de la seva carrera esportiva (posteriorment va jugar a l'Oviedo, al Rayo Vallecano, al Cartagonova i al MetroStars nord-americà). La seva arribada al Barça coincidiria amb l'època d'aquell Dream Team que va meravellar els aficionats de tot el món a principis dels noranta. El migcampista té molt clar a qui correspon el mèrit d'aquella revolució futbolística i aquell no era un altre que l'home que el va dur al Barça: "Cruyff m'ho va ensenyar tot. Em va marcar pel seu caràcter i per la seguretat que transmetia. Era futbol cent per cent. Els fets ens donen la raó. En la temporada 88/89 ja va implantar un estil futbolístic, un concepte diferent que ho va revolucionar tot. Llavors semblava una tàctica suïcida i, avui, encara seguim parlant d'aquest model.

Sport

Miguel Ruiz - FCB

A la imatge de l'esquerra, Iván Iglesias a la seva escola de futbol (JIN) a Gijón. A la dreta, Iglesias el dia de la seva presentació com a jugador del FC Barcelona.

2012 1994

Seguí

Així que imagina't el que significa això per a la història d'aquest esport".

Guardiola, un entrenador en potència

Durant la seva etapa com a jugador barcelonista, Iván Iglesias també va coincidir amb l'ara tècnic del primer equip Pep Guardiola. Llavors, el de Santpedor ja respirava futbol per totes bandes: "Guardiola sempre anava un pas per davant i respirava molt futbol. No em sorprèn el

que està fent, perquè tenint la sort de treballar amb un entrenador com en Johan a nivell de coneixements, el millor deixeble possible era en Pep. És una persona inquieta, molt estudiós i li agrada molt el futbol. Sempre vaig pensar que era un avantatjat en aquest sentit. Era un entrenador més dins del grup i per això no em

"PEP JA ERA UN ENTRENADOR MÉS DINS DEL GRUP I PER AIXÒ NO EM SORPRÈN RES DEL QUE FA"

trobem en el Dream Team. Iván Iglesias creu que l'equip actual "és una versió millorada", però hi segueix trobant similituds: "La base del model actual que practica l'equip que

soprèn res del que està fent. És una sort que el Barça pugui seguir aquella línia, i en Pep és l'entrenador ideal. Ho té tot."

Del que no té cap dubte és que els fonaments del Barça actual els

dirigeix Guardiola és molt clara, semblant a la nostra, però, sens dubte, més apuntalada defensivament. El sistema de pressió i els conceptes defensius estan més treballats. En el nostre cas, l'objectiu era sempre fer un gol més que el contrari i no paràvem tanta atenció en defensa".

Aquest exmigcampista va mamar de ben petit la importància del planter. Així l'hi ho va inculcar l'escola de Mareo. Iglesias considera que una de les claus de l'equip que dirigeix actualment Guardiola és aquest treball de base: "Jo sóc un enamorat del planter, perquè sé com és de difícil pujar nois a un primer equip. Quan tens un entrenador com el Pep, del que he llegit que la seva màxima il·lusió, abans que guanyar un títol, és poder pujar un nano del planter..., diu molt d'ell. Ha de ser un orgull que, en un equip com el Barça, un setanta o vuitanta per cent de la plantilla estigui formada per jugadors de casa".

CELEBRACIÓ D'UN DELS CINQ GOLS

Iván Iglesias, amb Romário, Sergi Barjuan i l'ara tècnic blaugrana Pep Guardiola celebrant un dels cinc gols marcats al Reial Madrid la temporada 1993/94.

Les dades de l'Ex...	NOM Iván Iglesias Corteguera	PARTITS JUGATS 108
	DATA DE NAIXEMENT 16-12-1971	PALMARÈS
	LLOC Gijón	1 Lliga (1993/94), 1 Supercopa (1994)
	TEMPORADES AL PRIMER EQUIP 1993-1996	
	POSICIÓ Migcampista	

Cant i reivindicació blaugrana

L'himne del Barça es va estrenar la nit del 27 de novembre del 1974 a l'Estadi per 3.500 veus dirigides per Oriol Martorell

T Manel Tomàs F Arxiu Seguí - FCB

Amb motiu dels actes de celebració del 75è Aniversari del Club la junta directiva del president Agustí Montal va decidir instaurar un nou himne barcelonista que substituís aquell que s'havia creat en ocasió de la inauguració del Camp Nou, l'any 1957. Amb lletra de Jaume Picas i Josep Maria Espinàs i música de Manuel Valls Gorina, el nou *Cant del Barça* va tenir un èxit immediat. En certa manera, aquesta circumstància va ser a causa de la magnificència de la seva estrena al Camp Nou, en un acte que a banda d'enlluernar tothom va tenir un clar matís de reivindicació catalanista.

La jornada es va batejar com d'homenatge al soci i el teòric plat fort havia de ser un

partit amistós entre el Barça i la selecció de la República Democràtica Alemanya. En realitat, l'acte més important va ser el que es va programar com a preliminar: l'estrena

L'ACTE VA SER TRANSMÈS EN DIRECTE PER TELEVISIÓ A TOT L'ESTAT ESPANYOL

solemne del *Cant del Barça* per 3.500 veus impecablement dirigides pel mestre Oriol Martorell, director de la Coral Sant Jordi.

L'esdeveniment va ser retransmès en directe per la televisió espanyola a tota la península. A les 20.30 hores d'aquell 27 de novembre s'arregleraven al bell mig del terreny de

Sobre aquestes línies, membres de les 78 entitats corals catalanes interpretant per primer cop el *Cant del Barça* la nit del 27 de novembre de 1974 al Camp Nou. A l'esquerra, aspecte del terreny de joc barcelonista en plena actuació de les 3.500 veus magníficament dirigides pel mestre Oriol Martorell a dalt d'una tarima al centre del camp.

joc 3.500 representants de 78 entitats corals catalanes que van fer sonar les notes del nou himne barcelonista amb una perfecta nitidesa. El *Cant del Barça* va ser el colofó a un repertori integrat pel *Cant de la Senyera*, *El rossinyol*, *L'hereu Riera* i *Al vent*, la mítica cançó de Raimon que aleshores estava vetada a la televisió. Aquell va ser, doncs, tot

A L'ESTADI TAMBE ES VA INTERPRETAR PER PRIMER COP EL 'CANT DE LA SENYERA'

No hem d'oblidar que durant molts anys aquest himne de l'Orfeó Català havia estat prohibit pel règim franquista per la seva condició oficiosa d'himne alternatiu de Catalunya davant l'absoluta marginació d'*Els Segadors*. D'aquesta circumstància n'era conscient el delegat de la Policia Armada, que va xiuxiuejar al governador civil de Barcelona, Rodolfo Martín Villa, que allò que s'estava cantant era l'himne separatista català. Espantat, Martín Villa va demanar explicacions a Agustí Montal, que seia al seu costat a la llotja presidencial. Montal, sense perdre la calma, li va contestar: "Només és l'himne de l'Orfeó Català", i li va negar així cap simbolis-

me polític. Martín Villa es va quedar satisfet amb una hàbil resposta que era una veritat a mitges. Per acabar-ho d'adobar, al descans del partit Barça-RDA, amb les notes de la cobla La Principal de la Bisbal, 800 dansaires sardanistes van interpretar *La Santa Espina*, una sardana que també havia estat prohibida pel franquisme.

un gol per l'escaire al rígid organisme televisiu estatal d'aleshores. També va ser un gol televisat la interpretació, per primera vegada a la història del Camp Nou, del *Cant de la Senyera*.

El FC Barcelona, per davant dels temps

Aquell dia el Barça va fer un important pas endavant, no tan sols per la instauració d'una icona tan potent com és l'actual himne del Club, sinó també per la reafirmació valenta i decidida del seu indeleble esperit catalanista en uns temps força complicats. De fet, en aquella època del tardofranquisme imperava més el pal que la pastanaga, ja que si bé al novembre d'aquell 1974 Ràdio Barcelona va poder emetre el seu primer programa regular en llengua catalana, al març del 1975 l'Ajuntament de Barcelona va votar en contra de l'ensenyament del català a les escoles primàries. Significativament, pocs mesos després el Barça va aprovar l'oficialitat del català com a llengua de l'entitat. D'aquesta manera, la primera acta d'una reunió de junta directiva redactada en català va ser la del 21 de juliol del 1975, encara en vida del dictador Francisco Franco.

Cartell oficial de l'esdeveniment, amb el partit de futbol entre el Barça i la RDA com a presumpte plat fort.

Francesc Calvet, el futbolista pagès

Francesc Calvet va ser un dels integrants de l'equip de les Cinc Copes. Potser el seu nom no ha sonat tant com d'altres, però el defensa de Sant Joan Despí és considerat un dels millors laterals que ha tingut el Club

T Guillem Gómez F Arxiu FCB

Calvet es va incorporar al Club immediatament conculsa la Guerra Civil, amb només 17 anys, en moments molt difícils per a l'Entitat. Fill de pagesos i, engrescat per Escolà, va ser un dels joves jugadors que va assumir la difícil tasca de tirar endavant l'equip. A més, en la seva primera temporada com a barcelonista, un gol seu a només tres jornades del final de la Lliga va aportar tranquil·litat a un equip que lluitava per evitar el descens a la Segona Divisió. Era un partit al camp de l'Hèrcules la temporada 1939/40 en què l'equip blaugrana necessitava guanyar a Alacant per no baixar a Segona Divisió. Un gol seu a la mitja volta i un altre d'Herrerita -jugador cedit per l'Oviedo- van situar l'1-2 final i van ser vitals per encarar un final de temporada d'infart. Calvet, fins a l'arribada del contemporani Bojan, va mantenir el rècord

de ser el jugador més jove a aconseguir un gol en un partit oficial del Barça.

En aquella dura postguerra els jugadors alternaven la seva activitat futbolística amb altres tasques, que en el cas de Calvet era la pagesia. El Noi de Sant Joan Despí sempre

CALVET VA SER UN CAS PARTICULAR: FUTBOLISTA I PAGÈS ALHORA

tenia algun detall amb els companys i els portava productes del camp, principalment fruita i, molt especialment, el *producte estrella* del seu poble: la poma. Així doncs, va jugar el famós partit de Copa a Chamartín que va concloure amb el resultat d'11-1 favorable als blancs, en un dels episodis més tristos de la història futbolística, amb ambient infernal, arbitratge molt més

L'ENIGMA ANTERIOR

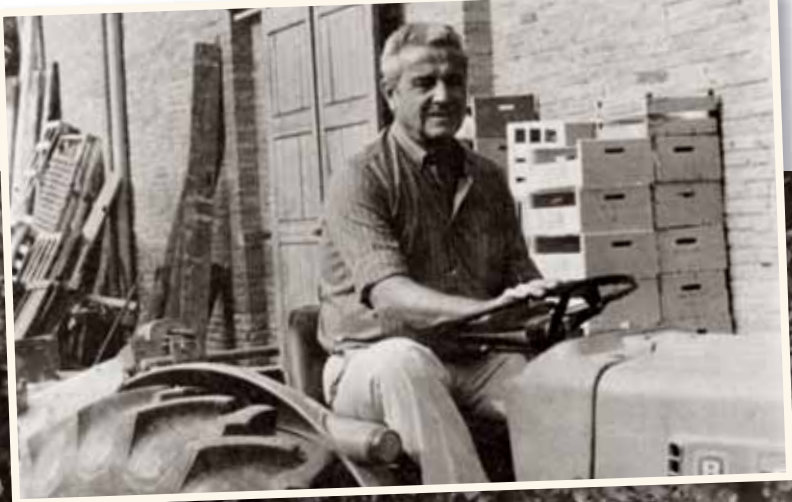
QUIN JUGADOR BARCELONISTA VA TORNAR A FER DE PAGÈS QUAN VA DEIXAR EL FUTBOL?

LA PISTA
Va néixer en una localitat actualment molt vinculada al Barça

LA SOLUCIÓ
Francesc Calvet Puig

NOM DEL GUANYADOR
Armando Casanovas Sivillá Soci núm.: 8084

Rebrà una samarreta signada pel seu jugador preferit.

Francesc Calvet, en dues imatges de la seva vida professional.

que sospitós i coacció policial davant la negativa de l'equip blaugrana a sortir al terreny de joc a la segona part.

Va ser considerat un jugador lluitador, que ho donava tot al camp, i sobretot un barcelonista acèrrim. D'un tarannà humil i senzill es va guanyar l'afecte de tothom. Va militar a l'equip blaugrana entre el 1939 i el 1952, i va guanyar quatre Lligues, tres Copes, dues Copes Llatines i una Copa Eva Duarte. La seva darrera campanya al

Barça va ser la més gloriosa, la del mític equip de les Cinc Copes que va aconseguir Lliga, Copa d'Espanya, Copa Llatina, Trofeu Martini Rossi i Trofeu Eva Duarte, liderat per Kubala

i amb jugadors com ara Ramallets, Biosca, Segarra, Gonzalvo III, Basora, César i Seguer.

Després de retirar-se com a jugador professional, es va involucrar molt activament a la vida cultural i esportiva de la seva ciutat. Va ser regidor,

va fundar la Penya Barcelonista i va ser president del Foment Cultural i Artístic, a més de formar part de la Unió Esportiva Sant Joan Despí, que va convertir en una potent entitat poliesportiva. Feia tot això, però sobretot, va tornar a fer de pagès.

ÉS UN DELS JUGADORS MENYS CONEGUTS DE L'EQUIP DE LES CINCPES

UNA VIDA FETA LLIBRE

El periodista Guillem Gómez ha rescatat de l'oblit la figura de Francesc Calvet. Després d'una llarga recerca ha publicat el llibre *Francesc Calvet, el pagès que va triomfar al Barça* (www.fcalvetllibre.com), que explica fil per randa la biografia d'aquest peculiar jugador, del qual ara coneixem millor el seu perfil personal i futbolístic. El 2 de febrer passat l'Agrupació Barça Jugadors va ser a la seu on es va fer la presentació pública d'aquesta obra, on l'autor va estar acompanyat pel directiu Sílvio Elias, Ramon Alfonseda i Carles Santacana.

EL NOU ENIGMA

QUIN PARTIT DEL BARÇA VA DURAR 99 MINUTS?

LA PISTA
Un defensa barcelonista va ser sancionat amb tres partits per una picabaralla amb l'àrbitre.

La resposta s'ha d'enviar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: REVISTA BARÇA. Av. d'Aristides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

AMB EL SEIENT LLIURE TOTS HI GUANYEM!

MÉS DE

20.000 SOCIS

ALLIBEREN EL SEU SEIENT A CADA PARTIT!

El 78% dels SEIENTS LLIURES s'omplen d'aficionats a cada partit de Lliga. Si no pots venir i l'alliberes, altres barcelonistes podran animar l'equip.

**seient
lliure**

VINE O ALLIBERA'L

Més de 300.000 seients ja han estat alliberats aquesta primera volta. Moltes gràcies!

ALLIBERA'L A:
www.fcbarcelona.cat
902 1899 00

FCBARCELONA

El migcampista incansable

Juan Carlos Pérez

Jugador del FCBarcelona (1968-75)

T Manel Tomàs

F Arxiu Seguí - FCB i Guardiola

Per la seva brega constant, durant la primera meitat de la dècada dels anys setanta Juan Carlos va compartir l'apel·latiu de *pulmó blaugrana* amb el seu company Juan Manuel Asensi. La seva tasca era doblement valuosa, ja que al seu extraordinari punt d'honor sumava unes bones qualitats tècniques. El Racing i el Barça van ser els equips de la seva vida.

Nascut a Santander el 14 de febrer del 1945, va jugar al juvenil del Racing, al Rayo Cantàbria, al Gimnàstica Torrelavega i Racing abans de fitxar pel Barça l'any 1968. De fet, la primera vegada que els tècnics barcelonistes es van fixar en ell va ser a l'octubre del 1961, quan només era un jove a qui van qualificar en un informe amb les paraules *futur excel·lent*. El seu fitxatge es va tancar a les oficines de la Masia el 26 de juny del 1968, amb Juan Carlos fet un sac de nervis perquè l'endemà es casava a Santander.

Amb el seu caràcter correcte i educat es va guanyar l'estima de tots els seus companys i ben aviat va esdevenir peça clau de l'equip. Va ser el capità d'aquell mític Barça que va guanyar la

Lliga 1973/74, competició en què va jugar els 34 partits. A la memòria col·lectiva ha quedat per sempre el quart gol del recordat 0-5 del Santiago Bernabéu, aconseguit pel jugador càntabre mitjançant una paràbola superba que va enlluernar tothom. La temporada 1975/76 va tornar al Racing deixant enrere 280 partits i 23 gols amb el Barça i un palmarès d'una Lliga (1973/74) i una Copa d'Espanya (1970/71).

Juan Carlos Pérez, el migcampista incansable, va morir a Santander el 16 de gener passat. El seu company Quique Costas va dir d'ell el millor elogi que es pot dedicar a un futbolista: "Jo al meu equip sempre voldria un Juan Carlos". Nou dies després, el Barça el va homenatjar eliminant el Reial Madrid de la Copa del Rei.

Juan Carlos, al Camp Nou, durant la seva etapa de jugador del Barça.

El pols del progrés.

Nou Audi A4 amb la gamma de motors més eficients que mai hem creat.

El progrés batega amb un nou pols. És el pols de l'eficiència. El fruit d'una mentalitat avançada que marca la pauta amb un automòbil que redueix el seu consum fins a un 18% i millora extraordinàriament les seves prestacions. Que incorpora sistemes d'assistència tan revolucionaris com l'adaptive cruise control o l'Audi active lane assist. Que eleva l'experiència de navegar a una nova dimensió amb Google Earth i Street View. Nou Audi A4, el progrés avança al seu ritme. Informació Audi: 902 45 45 75.

www.audi.com/a4

Audi A4 i A4 Avant de 120 a 272 CV (88 a 200 kW). Emissió CO₂ (g/km): de 116 a 194.
Consum mitjà (l/100 km): de 4,4 a 8,4.

A l'avantguarda de la tècnica

Premium
Partner

FCBARCELONA

Dóna un toc blaugrana al teu suport digital

Descobreix el nou ventall de productes Barça: fundes, carcasses, llapis de memòria USB... Tot això i molt més per vestir els teus accessoris tecnològics.

Entra a:
www.forcover.com
i escull el teu
adhesiu Barça!

■ www.shop.fcbarcelona.com: 10% de descompte per als socis

També pots fer les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga

■ Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials: 5% de descompte per als socis

Els socis, solidaris

El Camp Nou va viure una jornada molt especial el dia del Barça-L'Hospitalet, amb més de 33.000 aficionats que van beneficiar-se de la Diada del Soci Solidari

Més de 33.000 aficionats van poder gaudir de manera gratuïta a les grades del Camp Nou del partit entre el FC Barcelona i el CE L'Hospitalet, de la Copa del Rei, gràcies a la iniciativa de la Diada del Soci Solidari. Un total de 484 entitats i associacions van ser les encarregades de repartir, finalment, les localitats entre les persones beneficiàries. El paper dels socis abonats va ser clau per a l'èxit social d'aquesta acció, que es podria repetir en pròximes temporades.

La Diada del Soci Solidari partia d'una premissa fonamental: la complicitat dels abonats al Camp Nou perquè alliberessin el seu seient gratuïtament per poder-lo oferir a col·lectius d'interès social, com ara ONG, escoles, associacions i entitats d'acció social que per primera vegada han tingut l'oportunitat d'assistir a l'Estadi.

El FC Barcelona es va mostrar especialment sensible amb la ciutat de L'Hospitalet. Una setmana abans de la disputa del partit, el vicepresident del FC Barcelona, Jordi Cardoner, va lliurar 3.000 invitacions per al partit de Copa del Rei al CE L'Hospitalet i a l'Ajuntament de la ciutat. Una part d'aquestes localitats es van repartir entre els integrants del futbol base del club riberenc i la resta van ser per a altres clubs de futbol de la ciutat i les AMPES dels

centres escolars que també practiquen l'esport.

La Llotja Presidencial del Camp Nou també va viure en primera persona la Diada del Soci Solidari. Cal recordar que entre els 6.244 socis que van alliberar la seva localitat a través del seient solidari abans del dia 20 de desembre, es va fer un sorteig perquè 10 d'ells poguessin presenciar el partit des de la Llotja del Camp

Nou. Finalment els socis Assumpció Bote, Valentí Vidal, Alfons Rodríguez, Octavi Amores, Albert Mañé, José Agut, Jaume R. Jové, Salvador Arderiu, M. Rosa Ruiz i Enric Figueres van poder seguir el partit des de la zona noble del Camp Nou i van ser rebuts pel president Sandro Rosell.

El Club també va convidar a la Llotja Presidencial el conseller de Benestar Social i Família, Josep Lluís Cleries, i l'alcaldesa de L'Hospitalet, Núria Marín, a banda dels responsables de les principals entitats i institucions que van participar en aquesta iniciativa.

484
entitats
i associacions
van involucrar-se
en la campanya
i es van beneficiar
de la solidaritat
del FC Barcelona

AGENDA

FEBRER-MARÇ

La Villarroel

Res no tornarà a ser com abans
50% descompte soci
del 23/02 a l'01/03

Teatre Romea

Incendis
50% descompte soci
del 6 al 18/03

Teatre Goya

El tipo de la tumba de al lado
50% descompte soci
del 21/03 a l'01/04

ACTIVITATS FAMILIARS

Jove Teatre Regina

El Llepafils
Fins al 26 de febrer
20% descompte soci

Zing Zing

Del 3 a l'11 de març
20% descompte soci

Teatre Poliorama

El petit Dalí
19, 26 febrer; 4, 11, 18 i 25 març
15% descompte soci

CosmoCaixa

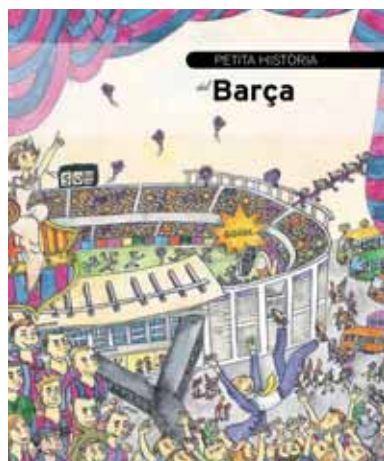
Planetari 3D (a partir de 8 anys)
Planetari bombolla (fins a 8 anys)
Fins al 9 d'abril
Entrada familiar gratuïta al Museu
i al Planetari
Places limitades. Venda directa
a taquilles

MÉS INFORMACIÓ

902 1899 00
www.fcbarcelona.cat
oab@fcbarcelona.cat

Premiem la renovació dels socis alevins i infantils

Els socis que aquest any canvien de categoria i han renovat el seu carnet de soci rebran un obsequi, perquè créixer amb el Barça és motiu d'orgull i celebració. Tots els nens i nenes que entren a formar part de la categoria Infantil durant el 2012 rebran el conte "Petita història del Barça" de la famosa il·lustradora Pilarin Bayés.

Per altra banda, tots els nois i noies que passen a tenir categoria sènior al llarg del 2012, rebran com a obsequi de renovació un llapis de memòria USB del Barça molt especial.

De la mateixa manera, els socis que fan 18 anys aquest 2012, malgrat que ja tenen el carnet de soci amb categoria sènior, s'acomodien del programa *Creix amb el Barça* i rebran un exemplar dels Estatus del Club. Celebrem la majoria d'edat i el nou dret a vot com a socis.

Obsequis de benvinguda per als més menuts

Comencem el 2012 amb nous regals per donar la benvinguda als socis més joves que entren a formar part del club. Tots els nens i nenes que es facin socis rebran com a obsequi un pòster mesurador (nous socis categoria aleví i infantil). El pòster també s'enviarà a tots els nadons que faran un any aquest 2012.

També us presentem el PIN col·leccionable d'aquest any, amb motiu dels Jocs Olímpics de Londres 2012, que rebran tots els nens i nenes socis del Barça que hagin renovat el seu carnet. Els socis que fan un any el rebran juntament amb el pòster mesurador.

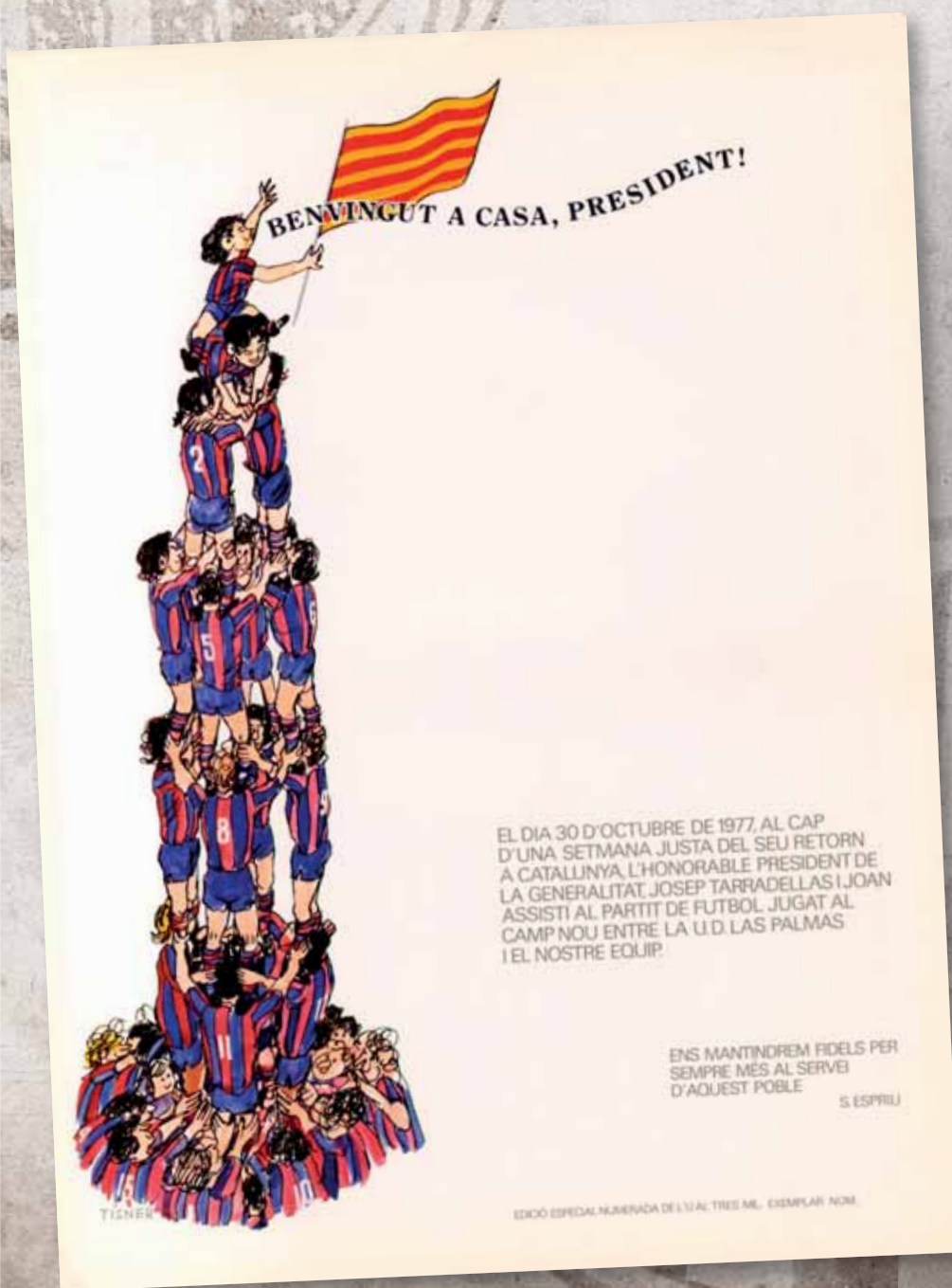

Pots consultar tots els avantatges del programa *Creix amb el Barça* a la Zona Socis del web
www.fcbarcelona.cat,
i a
www.fcbjunior.cat

Un cartell molt especial

T Carles Santacana

Un dels moments emotius que ha viscut el Camp Nou va ser el dia que va rebre el president de la Generalitat Josep Tarradellas, que tornava a Barcelona després d'un llarguíssim exili. El país anava recuperant la democràcia i l'autogovern, i alhora el Barça es podia mostrar també en tota la seva dimensió social. En relació amb aquella jornada del 30 d'octubre del 1977 destaquem avui el tresor que ens va llegar un il·lustre representant de la cultura catalana, Avel·lí Artís Gener, més conegut com a Tísner, que aleshores col·laborava regularment amb el Club a través de la revista oficial. L'escriptor i ninotaire va fer-ne el cartell commemoratiu, utilitzant la figura dels castellers com a símbol d'una pinya que era l'afecció blaugrana que retia una rebuda molt afectuosa al president Tarradellas. El tresor que reproduïm forma part de l'edició especial que se'n va fer i és una mostra evident de la vinculació del Club als grans moments històrics.

Pensa.

Hi ha poques coses tan poderoses com un pensament.
Perquè el pensament té el potencial d'arribar a esdevenir significatiu.
De resoldre qüestions importants.
I d'inspirar-nos per assolir grans fites.

El que fa que el pensament sigui tan poderós és el fet que el pot crear qualsevol.
En qualsevol moment.
Des de qualsevol lloc.

I és per això que cal fomentar el pensament i nodrir-lo en totes les seves formes.
No hi fa res que sigui petit.
O immensament gran.

Perquè sempre que es produeix un pensament, a continuació arriben grans idees.
Les ments s'il·luminen.
El coneixement s'amplia.
I les persones descobreixen noves vies per alliberar el seu potencial.

Comença a pensar.

Alliberant potencial humà.

JUGA AMB AVANTATGE

DEFINEIX EL TEU JOC

NIKEFOOTBALL.COM

CTR360
CONTROL TOTAL

TIEMPO
CLASSE MAGISTRAL

T90
XUT LETAL

MERCURIAL
VELOCITAT EXPLOSIVA

NIKEFOOTBALLSPAIN